ΕΤΟΣ Β'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 28

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ . . . . . Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 1 ἢ Δολλάρια 3

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟΥ | ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927

Ταχυδρ. καὶ τηλ. Διεύθυνσις : «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»
Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς) Ἀθῆναι

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : Στοὰ Πάππου—Ἀθῆναι.

ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ

Μὲ τὸ ὕφος μετανοούσης Μαγδαληνῆς ἠχθεσινὴ Κασσάνδρα τῆς «Φωτῆς τῶν Κυθήρων» ἔρχεται εἰς τὸ φύλλον τῆς 31ης Αὐγούστου καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐκδρομῆς, ἐρωτῶσα, τίνες κατὰ ταύτης ἀντέδρασαν καὶ διατί τὸ Συμβούλιον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς» ὑπαινίττεται ἁπλῶς πρόσωπα, χωρὶς καὶ νὰ κατονομάζῃ ταῦτα.

Ἀρνητὴς ἑαυτοῦ πάντοτε ὁ κ. Τσιτσίλιος ἐπιμένει νὰ ψαρεύῃ στὰ θολά, ἀεὶ δημοκοπῶν καὶ ἀεὶ τὰς περιστάσεις ἐκμεταλλευόμενος. Ἐθισμένοι νὰ κηρύττωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὁμιλῶμεν εὐθέως καὶ ἄνευ περιστροφῶν, θὰ τοῦ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς εἰς τὰ ἐρωτήματά του, πρόθυμοι νὰ συζητήσωμεν μαζί του μὲ ἀνοικτὰ τὰ χαρτιά, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου βήματος, εἴτε καὶ ἀπὸ δικαστηρίου, ἄν ποτε, ὡς ἀπειλεῖ, ἤθελε νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τῆς πάντοτε ἀδεκάστου Δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μας.

Ὅταν ἀνηγγέλθη ἡ ἐκδρομή, κύριε Παναγιώτη Τσιτσίλιο, ἀντεδράσατε ἢ οὔ πρῶτος σεῖς διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας;

Ἐφιλοξενήσατε εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς καὶ συνηγορήσατε ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς τῶν συμπολιτῶν μας εἰς ταύτην, καθ' ἣν εἴχατε ὑποχρέωσιν; Ὄχι. Ἐτονίσατε μόνον ὅτι ἡ ἐκδρομὴ προώρισται νὰ ἀποτύχῃ καὶ συνεπῶς προκαταλαμβάνοντες τοὺς ἀναγνώστας σας τοὺς ἠμποδίσατε ἐμμέσως νὰ μετάσχουν. Εἶναι τοῦτο ἢ δὲν εἶναι ἀντίδρασις;

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ζητήματος ἁπλῶς μονομεροῦς, εἴσθε σεῖς ἢ ὄχι οἱ ἐκ συστήματος ἀντιδρῶντες κατὰ παντὸς κοινωφελοῦς καὶ προοδευτικοῦ ἔργου μὲ πεῖσμα γέροντος ὀπισθοδρομικοῦ, ὀνειρευομένου τὴν δι' ἡμιόνων διεξαγωγὴν τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ;

Ἰδοὺ πρόσφατον παράδειγμα τῆς ὀπισθοδρομικότητός σας, τὸ γυμνασιακὸν ζήτημα.

Ἀφοῦ, ὅταν κατὰ τὸ 1917, στηριζόμενοι εἰς τὰς λόγχας τῶν Σεναγαλέζων, ἀνεκηρύχθητε Αὐθέντης τοῦ Τσιρίγου, ἠγωνίσθητε διὰ κοινοτικῶν ψηφισμάτων καὶ παντὸς μέσου νὰ ἱδρύσητε γυμνάσιον, ἵνα φέρετε ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν καθ' ὑμῶν ἀγανάκτησιν τῶν συμπολιτῶν μας, ἀπετύχατε, τώρα, ὅτε ἐνεργείαις τρίτων, ὁ ἄλλοτε πόθος σας ἐσαρκώθη εἰς πραγματικότητα, προσπαθεῖτε νὰ ματαιώσητε τὴν ἵδρυσιν τοῦ γυμνασιακοῦ κτιρίου μόνον καὶ μόνον ἵνα μὴ ἐπὶ ἄλλων πέσουν αἱ συμπάθειαι τῶν συμπολιτῶν μας.

Εἶναι τοῦτο συμπεριφορὰ ἀνθρώπου πονοῦντος καὶ ἐνδιαφερομένου διὰ τὸν τόπον του ἢ ταπεινὴ χειρονομία ἑνὸς πολιτικοῦ τσαρλατάνου καταστρέφοντος, διότι ἀδυνατεῖ νὰ γίνῃ δημιουργός;

Εἴσθε σεῖς ἢ ὄχι, κύριε Π. Τσιτσίλιο, οἱ κηρύξαντες ὅτι ἡ μόνη θέσις, εἰς ἣν διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους πρέπει νὰ γίνῃ ὁ λιμήν, εἶναι ἡ Φυρὴ Ἄμμος, καὶ ἀφοῦ κινήσαντες πάντα λίθον, ἐγκαταλείψατε τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, διὰ νὰ στραφῆτε πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, μόνον καὶ μόνον διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὸ ἀτομικὸν καὶ τῆς τσέπης σας συμφέρον;

Ἡ πρᾶξίς σας αὕτη, ἡ ἀπογοητεύσασα τοὺς πραγματικῶς πονοῦντας τὸν τόπον ὑπὸ τὸν μέγαν εὐεργέτην τῆς νήσου μας κ. Εὐστ. Δηλαβέριν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπολίτας κ. κ. Νικολ. Τριφύλλην καὶ Σωτ. Τσαμπρᾶν, ἐργαζομένους διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ λιμένος μας, εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀντίδρασις κατὰ τῆς προόδου;

Ἐρωτᾶτε ποίους ὑπονοεῖ ἡ περικοπὴ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς ἡ ἔχουσα οὕτω:

«**Ἡ τοιαύτη ἐκδρομή, παρὰ τὰς ἀντιδραστικὰς ἐνεργείας καὶ αὐτόχρημα ἀντιπατριωτικὰς ἐνίων ὀπισθοδρομικῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἀτυχῶς καὶ εἰς ἄλλα ἔργα κοινῆς ὠφελείας συστηματικῶς ἀντέδρασαν,** ἡ τοιαύτη, λέγομεν, ἐκδρομὴ συνεκέντρωσε περὶ τοὺς τριακοσίους εἴκοσι ἐνδυσιώδεις καὶ εὐσεβεῖς συμπολίτας».

Ἀλλὰ πρὸς τί τὸ ἐρώτημά σας, κ. Παναγιώτη Τσιτσίλιο, ἀφοῦ γνωρίζετε καλὰ τὴν πολιτείαν σας, ἐπὶ ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀτυχῆ, διότι σᾶς ἐξέθρεψεν εἰς τοὺς κόλπους της, πατρίδα μας ζητημάτων;

Ὁ πρῶτος τὸν ὁποῖον βαρύνει ἡ κατηγορία αὕτη, ἡ φέρουσα 12 ὑπογραφὰς ἐντιμοτάτων συμπολιτῶν μας, εἶσθε σεῖς καὶ στοιχεῖα ἀπολύτως ξενδεικτικὰ τῆς ἐνοχῆς σας αὐτὰ ταῦτα τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος σας.

Ἐὰν ἡ μνήμη σας, ἀσθενής, δὲν σᾶς βοηθεῖ νὰ ἐνθυμηθῆτε, ἀναδιφήσατε τὸ ἀρχεῖόν σας καὶ θὰ πεισθῆτε, ἐκτὸς ἂν δὲν ἐννοεῖτε τὴν σημασίαν τῶν ὅσων γράφετε, ἢ ἔχετε ἀλλοίαν ἀντίληψιν τῆς σημασίας τῶν λέξεων ποὺ μεταχειρίζεσθε.

Λυπούμεθα, τὸ ὁμολογοῦμεν ἀδιστάκτως, ὅτι ἀναλίσκομεν πολύτιμον τῆς ἐφημερίδος ταύτης χῶρον διὰ νὰ φέρωμεν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ μένουν ἀπολύτως μεταξύ μας.

Ὅταν ὅμως μὲ θράσος ἀκαταλόγιστον προσπαθεῖτε ἀπὸ λόγους καθαρῶς δημοκοπικούς, νὰ φανῆτε ξένος πρὸς πᾶσαν εὐθύνην τῶν βαρειῶν κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας ἐκτοξεύει κατὰ προσώπων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐξαιρετικὴν εὐγένειαν δὲν κατονόζει τὸ Δ. Σ. τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ νὰ σᾶς παραδώσωμεν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν.

Ἐὰν τώρα νομίζετε ὅτι σᾶς συκοφαντοῦμεν, δὲν ἔχετε ἢ νὰ μᾶς καταγγείλετε.

Ἔχοντες πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὅσων γράφομεν, δὲν θὰ διστάσωμεν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ν' ἀναλάβωμεν τὴν εὐθύνην τῆς γνώμης μας. Πολιτευθέντες πάντοτε εὐθέως, οὐδένα φοβούμεθα. Πολὺ δ' ὀλιγώτερον τὴν Δικαιοσύνην τῆς χώρας μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΑΪΔΟΥΡΟΚΑΦΤΡΑ

Ὅτι ἡ γυναίκα εἶναι ζῶον μοχθηρὸν καὶ σαρκοβόρον, εἶναι γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν χωρεῖ ἀντίρρησις. Ὅτι ἡ μοχθηρία ὅμως θὰ ἔφθανε ποτὲ μέχρι τοῦ σημείου νὰ μεταβάλῃ εἰς τραγικὰ πυροτεχνήματα τοὺς ἀγαθοὺς τετράποδας ραψῳδοὺς τοῦ Μαΐου, διὰ νὰ κορέσῃ τὸ μῖσός της, εἶναι κάτι ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ συλλάβῃ καὶ ἡ πλέον ζωηρὰ φαντασία συγγραφέως ἐξωφρενικῶν μυθιστορημάτων.

Ὅσον καὶ ἂν παραδεχθῆ βλέπετε κανεὶς ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχῃ κάποτε σχέσιν ὁ Φάντης μὲ τὸ Ρετσινόλαδο καὶ ὁ ἀρθογράφος τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» μὲ τὴν λογικήν, δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ ἐρωτικὴ φλὸξ ἐγκαταλειφθείσης Μαγδαληνῆς θὰ μποροῦσε νὰ μεταδοθῆ εἰς τὰ καπούλια τοῦ ἀγαθοῦ κὺρ Μέντιου τοῦ ἀπίστου, καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὸν ἀποτεφρώσῃ.

Θὰ ἦτο τραγικῶς γελοῖον νὰ φαντασθῆ κανεὶς ποτὲ ὅτι ὁ πτερωτὸς υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης θὰ προσεκολλᾶτο ἐν εἴδει πετρελαίου εἰς τὴν ράχην τοῦ ὑπομονητικοῦ τετραπόδου, διὰ νὰ σβύσῃ τό,... πάθος του.

Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἡ ἐκ Καλησπερανίκων ἀξιότιμος κυρία Ἀγγελική—ὁποία ἀντίθεσις ὀνομάτων πρὸς πρᾶξιν καὶ αἰσθήματα—ἔρχεται νὰ διαψεύσῃ πᾶσαν λογικήν, ἐπιχειροῦσα μόνον ὅτι τὸ μῖσος τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἁπλῶς χαίνουσα ἄβυσσος διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ καὶ τενεκὲς πετρελαίου διὰ τοὺς γαϊδάρους των, πρὸς ἐξουδετέρωσιν διψαλέων δι' ἐναγκαλισμοὺς καὶ φιλήματα τῆς γαϊδουρίας των νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἀγκάλην τῆς γυναικός.

Ἡ καλὴ κάγαθή—μαύρη καλωσύνη μὲ τὴν ἀλήθεια λοιπὸν κυρία Ἀγγελική εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ φύγῃ ὁ ἄντρας της στὴν Ἀμερική. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὴ εἶχε συνηθίσει τὴ συντροφιά του, ἦτο ἀδύνατον νὰ ζήσῃ ἄνευ αὐτῆς καί.... ἐφρόντισε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ὁ κλῆρος ἔλαχεν ἐπὶ Νικόλαον Τζάννεν—Ὀπανδρον ἐξ Ἁγίου Ἠλίᾳ, καὶ κατοικοῦντα εἰς τὰ καλησπερανίκα. ἀγνοοῦντος ὅμως τὴν ἐντολὴν «μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου», ὅπως ἡ Ἀγγελικὴ εἶχε λησμονήσει τὸ «ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς». Τὰ πράγματα ἕως ἐδῶ ἐπήγαιναν καλά, μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ ὁ Τζάννες ἐβαρέθη τὴν Ἀγγελικὴν καὶ νοσταλγὸς τῆς ἥρεμης οἰκογενειακῆς ζωῆς ξαναγύρισε στὴ νόμιμη γυναίκα του. Ἡ Ἀγγελικὴ ὅμως ποὺ εἶχε βρῆ φαίνεται γλυκειὰ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Νικολάκη, εἶχε ἀντίθετο γνώμη. Καὶ ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ μαλλάξῃ μὲ τὴν ἐρωτικὴν φλόγα τὴν καρδιά του, ἐστράφη πρὸς τά.... γαϊδούρια του. Τώρα τί σχέσι εἶχαν τὰ φτωχὰ τετράποδα μὲ τὸ ἐρωτικὸν πάθος της, εἶναι μυστήριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου μάτην διὰ σπαρακτικῶν ὀγκανισμῶν οἱ ἀτυχεῖς Μέντιοι ἐζήτησαν ἐξηγήσεις. Ἐκείνη καταλαβοῦσα αὐτοὺς ἐξ ἀπίνης εἰς τοὺς ἀγροὺς καθ' ἣν ὥραν ἔβοσκον γαλήνιοι, τοὺς ἤλειψε πετρέλαιον καὶ τοὺς ἐπυρπόλησεν. ὅπως ποτὲ ὁ Νέρων τὴν Ρώμην. Ἐν τούτοις τὸ πάθος της ἀντὶ νὰ σβεσθῆ εἰς τὴν κάμινον αὐτὴν τῶν καιομένων ὄνων ἐφούντωσε περισσότερον. Καὶ τότε ἡ.... γαϊδουροκάφτρα αὐτὴ μαινὰς ἐστράφη καὶ κατὰ τοῦ γαϊδάρου τοῦ συγχωριανοῦ της Μανώλη Λουράντου, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ὄχι διὰ νὰ ἐκδικηθῆ ἐγκαταλείψαν, ἀλλὰ γιὰ νὰ διαψεύσῃ τὸν ἰσχυρισμόν μου ὅτι,... τὴν εἶχε ἐρωμένην. Μάλιστα, μὴ σταυροκοπεῖσθε, συμπολῖται, καὶ μὲ τὴ γυναῖκα δὲν βρίσκει κανεὶς λογική. Τὴν ἐγκαταλείπεις; Ἂν δὲν φοῦ κάψῃ τὴν καρδιά σου καίει τὰ γαϊδούρια σου. Τῆς προσφέρεσαι; Σοῦ καίει ἀσφαλῶς τὴν καρδιὰ κάτι σοῦ ἀλλάζει τὸ τομάρι τοῦ γαϊδάρου σὲ καὶ φί. Παίξεις μὲ τὴ φωτιά; (τὴ γυναῖκα ἤθελα νὰ πῶ;) Ἔτσι κι' ἀλλιῶς.... καμένος θὰ βγῆς, ἔστω καὶ ἐν τῷ [illegible]ώπῳ τοῦ,... ὄνου σου.

Γ. ΚΑΛ...

ΘΩΜΑΝΤΙΚΑΙ 100ΕΤΗΡΙΔΕΣ

ΕΝΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΕΠΑΥΛΛΙΟΝ

[Ο Αὐγερινὸς καὶ ἡ Μαρινάκη.—Ἡ κτυπημένη τῆς Μυρτιδιώτισσας.—Γάμος Ἰππωσύνης.—Τὰ δύο ρονταίκια.—Ἔλθε, φίλε.—Μία ὑπογραφή.

Ἐγράφη διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν» ὑπὸ τοῦ κ. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ εἰδυλλίου)

Ἕνα θράδυ τέλος πάντων τὴν βλέπει νὰ βγαίνῃ. Σὰν ἀδιάφορος τὴν παίρνει ἀπὸ πίσω καὶ τὴν βλέπει νὰ μπαίνῃ εἰς τὸ Κάστρον καὶ νὰ πλησιάζῃ τὴν Παναγίαν τὴν Μυρτιδιώτισσαν. Αὐτὴ ἦταν ἄλλοτε φραγκοκλησιὰ καὶ καμμιὰ τριανταριὰ χρόνια πρωτήτερα τὴν ἔδωσαν οἱ καθολικοὶ στοὺς ὀρθοδόξους διὰ νὰ μὴ τὴν πάρουν οἱ Τοῦρκοι, ὅταν Ρῶσσοι καὶ Τοῦρκοι ἐπῆρα τὸ Τσιρίγο.

Εἰς τὴν πόρτα, ἐνῶ ἔμπαινεν, ἐγύρισε τὸ κεφάλι ἡ Ἀργυρώ. Ὁ Τάσης τὴν εἶδε καλά. Εἶδε πῶς τὸν ἐκύτταξε, πῶς τοῦ χαμογέλασε μάλιστα. Καὶ ἔξαφνα, τὴν ὥρα ποὺ ἐκάθητο συλλογισμένος καὶ ἔλεγε: «Νὰ μπῇ ἢ νὰ μὴ μπῇ;» ἤκουσε μιὰ σπαρακτικὴ φωνὴ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ μέσα. Ἔτρεξε καὶ τί νὰ ἰδῇ; Τὴν Ἀργυρὼ πεσμένη ἀνάσκελα, μὲ τὰ χέρια τεντωμένα, τὸ σαγόνι γυρισμένο, «κτυπημένη». ὅπως ἔλεγαν τότε, ἠμίπληκτον, ὅπως λέγομεν τώρα.

Τὴν ἐπῆρεν εἰς τὰ χέρια ἀσπαίρουσαν. Κατόπιν τὴν μετέφερεν εἰς τὸ σπίτι του. Οἱ Κλοδαῖοι τὴν ἐζήτησαν, ἀλλ' ἡ σεβασμία γερόντισσα εἶπε νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ πεθάνῃ ἥσυχα καὶ αὐτὴ θὰ τὴν ἐκύτταζε ἕως τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ὕστερα οἱ Κλοδαῖοι, ξένοι διὰ τὴν Ἀργυρώ, ἀδιαφόρησαν. Καὶ ἀλήθεια, στραβοσάγονη, σημαδεμένη, παράλυτη εἰς τί θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ;

Εἰς τί, Μά τότε τί ρωμαντισμὸν ἐζοῦσα νοῖ Ἕλληνες, ἄκρατον καὶ ἀνυπόκριτον εἰς τὸ Τσιρίγον; Καὶ μίαν ἡμέραν τοῦ 1825, ἐπειδὴ ὁ Τάσης ἐπείγετο νὰ γυρίσῃ εἰς τὸν Πύργον, ἐφώναξε τὸν παπᾶν εἰς τὸ σπίτι τῆς γιαγιᾶς του καὶ ἐστεφανώθη τὴν Ἀργυρώ. Διατί τότε, θὰ εἰπῆτε, καὶ ὄχι ἐνωρίτερα ἢ ἀργότερα; Διότι ἐπεσίμενε νὰ πεθάνῃ ἡ κυρούλα, ἡ ὁποία δὲν ἤθελε πιθανῶς αὐτὸν τὸν γάμον, λόγῳ τῆς σωματικῆς καταστάσεως τῆς Ἀργυρῶς. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἤκουσε κάποιον μεθυσμένον νὰ κακολογᾷ τὴν Ἀργυρὼ ποὺ ἔμενε στὸ σπίτι του. Καὶ αὐτὸν περισσότερον, διότι μὲ ἄλλους λόγους κατεχρᾶτο μιᾶς ἀδυναμίας.

Ἡ ἐπανάστασις ἐτελείωσε. Καὶ ὁ Τάσης ἐγύρισεν εἰς τὸν Πύργον μὲ τὴν γυναῖκά του. Δὲν ἔκανε παιδιά, ἀλλ' ἔζησε γέρος. Κι' αὐτὴ γρηούλα. Καὶ ἔζησαν καλά, ἀγαπημένοι. Καὶ τὸ περίεργον ὅτι αὐτὸς ἀπέθανε μίαν Κυριακὴν ποὺ ἔμπαινε στὴν ἐκκλησία ἀπόπληκτος. Κι' ἐκείνη στὸ μνημόσυνό του ἐκηδεύθη.

Δύο γράμματά των σώζονται, μεταξὺ Πύργου καὶ Κυθήρων. Τὸ ἕνα ἰδικό τοι, τὸν Ἰανουάριον 1826. Τὸ ἄλλο ἰδικό της μὲ ξένο χέρι (διότι τὸ γράμμα εἶναι ἀνδρικόν), τοῦ ἀναγγέλλει τὸν θάνατο τῆς κυρούλας του ὡς παρεμπίπτον ἐπεισόδιον ἀσήμαντον, διότι γράφει:

«Ταύτην τὴν στιγμὴν ὥρα 1 τῆς νυκτὸς ἡ ἄμμια (Χιώτικη ἔκφρασις σημαίνουσα θείαν ἀλλὰ καὶ γερόντισσαν) μᾶς ἄφησε χρόνους. Ζωὴ εἰσὲ λόγου σας. Ἔλαβον τὰς πρὸς ἐμὲ δύο ἐπιστολάς σου, ἐκ τῶν ὁποίων πληροφορηθεὶς (αὐτω) τὸ αἴσιον τῆς ποθητῆς μου ὑγείας σου, ἐχάρην τὰ μέγιστα. Τάση, πότε θέλεις ἔλθῃ; Σὲ προσμένω καιρὸν καὶ εἶμαι ἀπαρηγόρητος εἰς τὴν μοναξιάν. Ἔλθέ, φίλε. Ἔρημος ἡ οἰνία, τρομάζω ὅταν φυσᾷ ὁ ἄνεμος. Θρηνεῖ τὸ θουνὸν καὶ ἡ Μυρτιδιώτισσα. Ἡ Μανολοῦ (Κύριος οἶδε ποία) σὲ χαιρετᾷ. Καὶ ὁ Τιρνάκης ὁμοίως. Καὶ ἡ Καλὴ σοῦ στέλλει προσκυνήματα. Μὴ μᾶς λησμονᾶς».

Καὶ μία συρμένη ὑπογραφὴ ἀποδεικνύου τὴν πάθησιν τῆς ἠμιπληγίας ἀνακατευμένην μὲ τὸν πόθον νὰ ἐπισφραγίσῃ μὲ τὰ ὀρνιθοσκαλίσματά της τὴν ὀφείλειαν του: «Ἔλθέ. φίλε». Κι' ἔγραφεν εἰς τὸν ἄνδρα της. ἀλλὰ ἔγραφεν ἀπὸ τὸ Τσιρίγον εἰς τὸν Πύργον τῷ χίλια ὀκτακόσια εἴκοσι ἕξ: Εἴκοσι ὀκτώ; Ἀλλοίμονον, τὸ γράμμα αὐτὸ δὲν ἔχει ἡμερομηνίαν. Πάντως ὅμως πρὶν ἀπὸ τὰ 1830, ἔτος δηλαδὴ κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ρωμαντισμὸς νομιμοποιηθείς, φιλολογικοποιηθείς, ποιητικοποιηθεὶς ἔχασε καὶ τὴν δροσιὰν καὶ τὴν τρυφερότητά του.

Τέλος
Γ. Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΦΘΙΣΙΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἐν τῇ μερίμνῃ της ὑπὲρ τῶν διαφόρων ζωτικῶν καὶ γενικῆς φύσεως ζητημάτων τῆς Νήσου μας, ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν δι' ἐπιστολῶν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἰατρῶν τῆς Νήσου μας τὴν γνώμην των περὶ τῆς ἐν Κυθήροις νοσηρότητος ἐκ φυματιώσεως. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν πρώτην ληφθεῖσαν ἀπάντησιν τοῦ ἐν Ποταμῷ διαπρεπεστάτου συμπολίτου μας ἰατροῦ κ. Παναγοῦ Κατσούλη, ἐφ' ἧς ἰδιαιτέρας ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν πάντων τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐν τῇ Νήσῳ καὶ μακρὰν ταύτης διαβιούντων.

Φίλη «Κυθηραϊκή».

Μετὰ τοὺς δεκατεῖς πολλοὺς, διὰ λογίους λόγους, γνωστοὺς εἰς πάντας, σοβαρὸς ἤρχισε νὰ διαφαίνεται καὶ διὰ τὴν νῆσόν μας ὁ ἐκ τῆς φθίσεως κίνδυνος. Ἡ φθίσις ἐξαπλοῦται ὁλονὲν ἀπειλητικωτέρα μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωρίου, διαρκῶς ἐπαυξανομένης τῆς νοσηρότητος καὶ τῆς θνητότητος ἀπὸ τῆς νόσου ταύτης, ἥτις ἀπὸ πολλῶν αἰώνων, ἀπὸ χιλιετηρίδων, μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀτυχῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου τούτου οὐδεμία ἀξία λόγου προσπάθεια κατεβλήθη καὶ οὐδεμία κίνησις σημειοῦται, οὔτε κοινοτική, ἀλλ' οὔτε κἂν ἰδιωτική, καθ' ἣν ἐποχὴν μέγαρα πολυτελῆ κτίζονται, ἐκκλησίαι ἀνεγείρονται, κωδωνοστάσια ὑψοῦνται καὶ δρόμοι χαράσσονται.

Ὑπὸ τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων, ἐπιβάλλεται, ὀμίζω, ὅλοι νὰ πράξωμεν ὅ.τι ἐφικτὸν πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ, καθόσον τὸ πρόβλημα τῆς φθίσεως εἶναι κοινωνικὸν καὶ ὄχι ἰατρικόν, καὶ συνεπῶς καὶ ὁ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἀγὼν δὲν εἶναι μόνον ἰατρικός, ἀλλὰ καὶ κοινωνικός.

Νὰ διδαχθῇ ὁ Κυθήριος τὴν φύσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου. Νὰ μάθῃ ὅτι πρέπει νὰ διατρέφεται ἐπαρκῶς. Ὅτι πρέπει νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸν ἰατρόν του μόλις ἀντιληφθῇ ὅτι ἀδυνατίζει ἄνευ ἀποχρώσης αἰτίας ἢ ὅτι παρατείνεται ἡ ἐξ ἄλλης νόσου παρελθούσης ἀνάρρωσίς του.

Νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ φυματίωσις δὲν εἶναι νόσημα ἀνίατον, ἀλλ' ὅτι ἐγκαίρως διαγιγνωσκομένη θεραπεύεται ἀσφαλῶς.

Νὰ ἀποβάλῃ παλαιὰς προλήψεις καὶ ἕξεις θεωρῶν τὴν φυματίωσιν ὡς στίγμα ἀτιμωτικὸν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ μεμφόμενος τοῦ ἰατροῦ τοῦ διαγνώσαντος ὀρθῶς τοιαύτην πάθησιν εἰς μέλος τι ταύτης.

Νὰ παύσῃ ἡ μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ἐπικοινωνία τῆς οἰκογενείας του.

Ἡ κοινὴ χρῆσις πιατραπεζίων σκευῶν. Τὸ φίλημα εἰς τὸ στόμα.

Ἡ ἄνευ βρασμοῦ ἢ ἀπολυμάνσεως χρησιμοποίησις ἐνδυμάτων, ἐσωρρούχων ἢ κλινοστρωμνῶν, ὧν ἐποιήσατο χρῆσιν φυματιῶν ἀσθενής. Ἡ μετὰ φθισικῶν διηχόντων συμβίωσις ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἄλλων ὑγιῶν ἀτόμων, ἰδίᾳ δὲ παιδίων.

Νὰ ἀπαγορεύεται ὁ γάμος εἰς φυματικοὺς καὶ ἰδίᾳ κορασίδας.

Νὰ ἀπαγορεύεται εἰς φυματικὴν γυναῖκα νὰ θηλάζῃ τὸ τέκνον της.

Νὰ διδαχθῇ ὁ πάσχων νὰ μὴ πτύῃ κατὰ γῆς ἢ εἰς μανδήλια, ἀλλ' εἰς εἰδικὰ πτυελοδοχεῖα τῆς τσέπης, τὰ ὁποῖα νὰ καθαρίζωνται.

Νὰ διατηρῇ ἴδιον δωμάτιον ὁ ἀσθενής, εὐρὺ καὶ καλῶς ἀεριζόμενον.

Νὰ ἀπολυμαίνεται ἡ κατοικία τοῦ ἀσθενοῦς, διαρκούσης τῆς ζωῆς του καὶ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης τυχὸν ἀπομάκρυνσίν του ἢ τὸν θάνατόν του.

Τῇ ἀληθείᾳ ὅμως, παρὰ πᾶσαν καλὴν θέλησιν, ἡ κατ' οἶκον θεραπεία τῆς φυματιώσεως παρουσιάζει πολλὰς τὰς δυσκολίας, ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογήν της. δυσκολίας παρεχούσας τὸ δεδομένον ὅτι ἡ μονὴ ὁδὸς πρὸς ἁρμονικὴν ὑγιεινὴν διαιτικῆς θεραπείας εἶναι τὸ σανατόριον ἢ τι παρόμοιον ἵδρυμα. Ἐν τῷ τοιούτῳ ἀντιφυματικῷ ἱδρύματι ἡ θεραπεία τῆς φυματιώσεως εἶναι προτιμοτέρα τῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἀλλὰ καὶ μὲ καλύτερα διὰ τὸν ἀσθενῆ ἀποτελέσματα, ὀλιγωτέρους δὲ διὰ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν κινδύνους.

Ἀτυχῶς ἐν τῇ νήσῳ μας τοιοῦτον ἵδρυμα δὲν ὑπάρχει, καίτοι ἔχει τοποθεσίαν συγκεντρώνουσαν τοὺς ἀπαιτουμένους ἐκ τῆς ἐπιστήμης κλιματολογικοὺς ὅρους.

Καὶ ἡ τοποθεσία αὐτὴ εἶναι ἡ «Ἁγία Μόνη». Ἐκεῖ κάλλιστα δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ ἀντιφυματικὸν ἵδρυμα, χωρὶς νὰ παραβλαφθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς εἴτε δι' ἀποχωρισμοῦ τμήματος ἐκ τῆς ὅλης Μονῆς, εἴτε δι' ἀνοικοδομήσεως νέου, ἰδιαιτέρου περιπτέρου ἀντιφυματικοῦ, ἀποκλειστικῶς διὰ φυματικούς, ἐν καταλλήλῳ θέσει, εἰ δυνατὸν ἐκτὸς τῆς Μονῆς, μακρὰν πάσης κινήσεως καὶ θορύβου, εἰς ἐπήνεμον καὶ ἐλευθέραν κονιορτοῦ τοποθεσίαν, δυναμένην νὰ δενδροφυτευθῇ, τοῦ κωλύματος τῆς μετὰ τῆς Μονῆς ἐπικοινωνίας μέλλοντος μετ' οὐ πολὺ νὰ παρακαμφθῇ διὰ τῆς κατασκευαζομένης ὁδοῦ Ἀρωνιαδίκων—Διακοφτίου

Ἂς μελετηθῇ τὸ ζήτημα ἐπιστημονικῶς καὶ ἂς ἐκτιμηθῇ ἂν δύναται νὰ γίνῃ. Ἐὰν γίνεται, τότε ἂς ἐπιδείξωμεν ὅλοι ἐκμισονήν, πρὸς ἐπιτυχία ἀντοῦ σκοποῦ, κατισχύοντες ἐνδεχομένων ἐμποδίων καὶ κωλυμάτων, ἅτινα προβάλλονται συνήθως εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἂς συνεργασθοῦν στενῶς καὶ εἰλικρινῶς ὅλαι αἱ κοινότητες τῆς νήσου μας μετὰ τῆς ἰδ

ΤΡΕΙΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΦΟΝΕΥΣΑΝ ΤΟΝ ΜΝΗΣΤΗΡΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΩΝ

—Ποῖος ὁ φονευθείς.—Ἡ ἐρωμένη του Κλειώ.—Ὁ Σωκράτης εἰς τὰς φυλακάς.

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον οἱ ἐκ Φριτσίων σιμπολῖταί μας ἀδελφοὶ Σωκράτης, Παναγιώτης καὶ Γεώργιος Στάθης, υἱοὶ τοῦ Βασιλείου Στάθη (κατασκευαστοῦ καλαποδίων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λμπονᾶ, παρόδου τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, ἐν Ἀθήναις) ἐφόνευσαν εἰς τὴν παρὰ τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ οἰκίαν του τὸν μνηστῆρα τῆς ἀδελφῆς των Ἰωάν. Παναγιωτόπουλον ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας καὶ διὰ τὰ ἑξῆς αἴτια:

Ὁ Ἰωάν. Παναγιωτόπουλος, 40ετὴς τὴν ἡλικίαν, ἐμπορομεσίτης, εἶχε μνηστευθῆ πρὸ ἔτους τὴν 18ετίδα θυγατέρα τοῦ Βασιλείου Στάθη Φώτων. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς νέας δὲν ἤθελον κατ' ἀρχὰς νὰ δώσωσι τὴν συγκατάθεσίν των, ἀλλ' ὁ Παναγιωτόπουλος κατώρθωσε νὰ τοὺς πείσῃ ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶναι πλούσιος καὶ ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἀπαγάγῃ τὴν Φώτων. Οἱ γάμοι τοῦ Παναγιωτοπούλου εἶχον ὁρισθῆ νὰ γίνουν τὰ τέλη Ἰουλίου καὶ τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα ὅτε παρουσιάσθη εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Στάθη ἡ Κλειὼ Παπαδάκη ἢ Ἀμαλιτίνη Καφούζου, διευθύντρια οἴκου ἀνοχῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν Βάθης καὶ ἐρωμένη ἀπὸ πενταετίας τοῦ Παναγιωτοπούλου, ἥτις ἐδημιούργησε σκηνάς, ἀπειλήσασα ὅτι ἐὰν ἐγίνοντο οἱ γάμοι θὰ ἐφόνευεν αὐτὴ τὴν Φώτων.

Ἡ ἐρωμένη τοῦ Παναγιωτοπούλου ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Στάθη ὅτι ἡ μέχρι τῆς μνηστείας διαγωγὴ τοῦ ἐραστοῦ της πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ ἀνεπίληπτος, διότι οὗτος εἶχε δικασθῆ εἰς δετῆ φυλάκισιν ἐπὶ διγαμίᾳ καὶ εἶχεν ἀπελαθῆ πρὸ ἐτῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὡς σωματέμπορος. Ἐπίσης ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ ἐραστής της εἶχεν καταχρασθῆ, συζῶν μετ' αὐτῆς, καὶ περὶ τὰς 200 χιλιάδας δραχμῶν ἐκ τῶν οἰκονομιῶν της, διὰ τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἠπείλει ὅτι θὰ ἐζήτει νὰ κατάσχῃ τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγιωτοπούλου. Οὐχὶ τόσον ἐκ τῶν ἀπειλῶν ὅσον ἐκ τῶν ἀποκαλύψεων τῆς Καφούζου οἱ γάμοι ἐματαιώθησαν. Οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ ἐπέμειναν νὰ διαλύσουν τὸν ἀρραβῶνα, ἀλλ' ἡ ἀδελφή των ἔφερεν ἀντιρρήσεις, διότι ἠγάπα τὸν μνηστῆρά της καὶ ἡ ὑπόθεσις παρέμενεν ἐκκρεμής. Ὁ Παναγιωτόπουλος ἐπέμενε νὰ ἀναβληθοῦν οἱ γάμοι ἐπὶ ἑξάμηνον μέχρις ὅτου οἰκοδομήσει μίαν οἰκίαν εἰς τὰ Πατήσια διὰ νὰ ἐγκατασταθῆ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἀποχωρισθῆ ἀκινδύνως τῆς ἐρωμένης του, εἰς ἣν, ἔλεγε, θὰ κατέβαλλε περὶ τὰς 60 χιλ. δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐζήτησε μάλιστα ὁ Παναγωτόπουλος ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μνηστῆς του, ἀλλ' αὐτοὶ ἔφερον ἀντιρρήσεις. Οὕτω δὲ ἐπῆλθον αἱ πρῶται φιλονικεῖαι μεταξὺ τῆς οἰκογενείας Στάθη καὶ τοῦ ἐπιδόξου γαμβροῦ.

[illegible] ἡμέρας ἀπὸ τότε, οἱ ἀδελφοὶ Σ[illegible] τὸν Παναγιωτόπουλ[illegible] ποὺς λύσιν τῶν διαφορῶν [illegible], αὐτὸς δὲν μειώθη. Νέ[illegible] ἐξηφανίσθησαν διεκδικοῦντες μετὰ φίλων του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὰ ἐξημερώματα τῆς ἑπομένης ἡμέρας.

Ο ΦΟΝΟΣ

Τὴν μεθεπομένην οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγωτοπούλου καὶ εἰσῆλθον εἰς αὐτήν. Εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκτὸς τοῦ Παναγιωτοπούλου, εὑρίσκετο καὶ ὁ μικρὸς ὑπηρέτης του. Οἱ ἀδελφοὶ Στάθη ἤρχισαν ἀμέσως νὰ συζητοῦν μὲ τὸν μέλλοντα γαμβρόν των γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου.

Ἡ συζήτησις ὅμως, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Παναγιωτόπουλος δὲν ἐδέχετο τὰς ἀπόψεις τῶν ἀδελφῶν τῆς μνηστῆς του, ἔλαβε τελείως τὸν χαρακτῆρα φιλονικείας.

Διαρκούσης τῆς φιλονικείας ὁ Παναγωτόπουλος ἀπεπειράθη νὰ ἐξαγάγῃ τὸ πάντοτε πλῆρες περίστροφόν του διὰ νὰ πυροβολήσῃ. Ἀμέσως ὁ Σωκράτης Στάθης ἐξαγαγὼν ξυλόγχην ἔπληξε τὸν Παναγιωτόπουλον εἰς τὸ στῆθος καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἄπνουν.

Μετὰ τὸν φόνον οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Εἰς τὰς κραυγὰς ὅμως τοῦ ὑπηρέτου τοῦ φονευθέντος προσέδραμον χωροφύλακες καὶ πολῖται, οἵτινες συνέλαβον τοὺς Γεώργιον καὶ Παναγιώτην Στάθην, τοῦ Σωκράτους διαφυγόντος τότε καὶ παρουσιασθέντος εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας μετὰ τρεῖς ἡμέρας συνοδευομένου παρὰ τοῦ συνηγόρου του.

Ὁ Σωκράτης Στάθης, ἐξεταζόμενος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ε' τμήματος ἀσφαλείας κατέθεσεν ὅτι ἐφόνευσε τὸν Παναγιωτόπουλον, διότι ἐπρόσβαλε τὴν οἰκογένειάν του. Οἱ Γεώργιος καὶ Παναγιώτης ἀπεφυλακίσθησαν πρὸ ἡμερῶν, ὁ δὲ Σωκράτης Στάθης κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς Παλαιοῦ Στρατῶνος.

[illegible] βρώσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ λιμένος πῶς σᾶς φαίνεται, κ. Τσαμπηρᾶ;

— Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ λύσις αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ συμφέρουσα διὰ τὸν τόπον, ἀλλὰ μόνον ἡ δι' ἐράνων συλλογὴ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ. Ἑπομένως ἡ γνώμη μου συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς: Ὁ λιμὴν μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος καὶ πρέπει νὰ γίνῃ. Ἡ καταλληλοτέρα τοποθεσία πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ Φυρρὴ Ἄμμος. Καὶ ὅτι διὰ νὰ γίνῃ ὁ λιμὴν πρέπει νὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
Μ.Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
Δεκφόρος Σωκράτους 596
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
2-7 μ.μ. Καὶ ἐπὶ συνεννοήσει

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ι. ΚΑΛΛΙΓΕΡΗ
Ὁδὸς Αἰόλου 143
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 1 Ὀκτωβρίου 1927

ΟΙ ΔΥΟ ΟΚΤΩΒΡΙΟΙ

Ἡ φρεσκοκομένες σελίδες τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ποὺ μυρίζουν ἀκόμη τυπογραφικὴν μελάνην, στριφογυρίζουν στὰ δάκτυλα τῶν μικρῶν μὲ τὶς λινὲς ποδιὲς καὶ τὶς πεσμένες καλτσίτσες. Εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ φυλλορροοῦν τὰ δένδρα ὑπὸ τὸν μελαγχολικὸν οὐρανὸν καὶ ποὺ ἀνθίζουν τὰ ἄνθη τῆς σοφίας. Γυρίζω χρόνια πίσω καὶ βλέπω τὴν αὐλὴν τοῦ παλαιοῦ δημοτικοῦ σχολειοῦ τὴν σκεπασμένην κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὸ φύλλωμα μιᾶς γηραιᾶς λεύκης. Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ διαλείμματος. Τὰ παιδάκια τραγουδοῦν ἕνα σχολικὸν τραγοῦδι γιὰ νὰ διασκεδάσουν τὴν ἀνίαν τους:

Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
Κἰν' ἐκκλησιὰ ἐρημωτή
Τὸ σήμαντρό της δὲν κτυπᾷ
Δὲν ἔχει ψάλτη οὔτε παπᾶ.

Ἐπιστρέφω γρήγορα στὴν ἐποχή μας. Ξαναπερνῶ ἀπὸ τὸ ἴδιο σχολειό. Ἡ παλαιὰ γηραιὰ λεύκα εἶναι ἐκεῖ. Ἕνα ἀνθηρὸν δροσερώτατον γῆρας μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς νεότητος. Παρὰ τὸν γηραιὸν κορμόν της κελαρίζει μία φλύαρος πηγὴ ζωῆς καὶ ἀπὸ τὰ βάθη της ἀναβλύζει τὸ παιδικὸν τραγουδάκι:

Τὸν Λέανδρό σου
Τὸν ἔχεις ἐμπρός σου
Μὲ δυὸ μακροβούτια
Μπορεῖς νὰ τὸν βρῆς.

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΟΣ

Ἁπλᾶ τραγούδια

ΑΓΡΥΠΝΟΣ ΜΕΝΩ

Ἥσυχη ἡ νύχτα.... Ὅλα σιωποῦν κ' ὁ ὕπνος τὰ τυλίγει....
Οὔτε τὸ ἀγέρι ἐρωτικὰ δὲν τραγουδάει στὰ φύλλα
οὔτε τὸ κῦμα στὸ γυαλὸ σὲ ἄσπρον ἀφρὸ δὲν πνίγει
τοῦ προδομένου του ἔρωτα, τὴν τόση φαρμακία....
Ὅλα κοιμοῦνται καὶ σιωποῦν.... Κι' αὐτὰ τὰ ἀστέρια ἀκόμα
ποὺ ἄλλοτε φλύαρα ἐψιθύριζαν στὴ νὺ τὸν ἔρωτά τους
—αὶ τὶς βουβὲς μαρμαρυγές, ψηλὰ ἀπ' τὸ οὐρανὸ σκόρπισε ὅμα—
ἀπόψε γεῖραν σὲ ὄνειρα ζητῶντας τὴ χαρά τους....
Ὅλα κοιμοῦνται ξένοιαστα θαρρεῖς στὴ θεία γαλήνη!...
Κι' ὡς ναῦρε ἀπόκρυφη χαρὰ κι' ὁ Γκιώνης ἐκοιμήθη....
Μὰ 'γώ, ποὺ ὁ πόνος ἔκαμε τὰ στήθη μου κομμάτια
τὴν προδομένη ἀγάπη μου θρηνῶντας—συμφορὰ μου—
κάτω ἀπ' τὸ παραθύρι σου μὲ δακρυσμένα μάτια
ἀγρυπνος μένω ὡς τὴν αὐγὴ γιὰ νὰ σὲ ἰδῶ—χαρά μου!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἔργου ποὺ ἀπὸ πολὺ καιρὸ συγγράφει—γιὰ νὰ τελειώσῃ τίς οἶδε πότε—ὁ ἀγαπητὸς Διευθυντής μας κ. Γιάννης Καλοκαιρινός. Μὲ μιὰ ἐλαφριὰ ἀπόπνοια λυρικοῦ πεσιμισμοῦ γράφει τὶς συνθῆκες τῆς δικῆς του ζωῆς, τῆς βιοπάλης, τῆς ἀπαιτητικῆς κακεντρέχειας τοῦ ὑφιστασθαι ποὺ κάνει νὰ βρίσκῃ γερασμένα νειάτα τὰ εἴκοσι δύο του χρόνια. Τὸ ἔργο του διαιρεῖται σὲ τρία μέρη. Τὸ πρῶτο μέρος ποὺ ἐπιγράφεται «Τὸ ἡμερολόγιον τῆς ζωῆς μου» δείχνει τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει ζήσει μὲ τὴ ζωή, ποὺ ξέρει καλὰ τὶς χαρές της καὶ τὶς λύπες, τ' ἀνοιξιάτικα δειλινά της καὶ τοὺς χιονισμένους της χειμῶνας.

«Τὸ κύκνειόν μου»

Τὸ λεπτὸ τραγοῦδί του, πού, καίτοι λίγο πλαδαρὸ στὸ ξετύλιγμα, εἶναι τὸ πιὸ ἐμπνευσμένο του τραγοῦδι, μὲ βαθειὰ πνοὴ ποιητική, μὲ σφιχτοδεμένο στίχο, μὲ λεπτότητα.

«Ἡ ἐπίλογος σύζυγός μου»

Σελίδες ποὺ τὶς διακρίνει ἕνας ἐσώτατος λεπτὸς φιλοσοφισμὸς καὶ μιὰ ροπὴ μελαγχολικὴ ποὺ δὲν ξεφεύγει ἀπ' τὰ παραγάδια τοῦ ρομαντισμοῦ, ἂν καὶ σ' αὐτὸν ἀφίνει λεπτὰ νὰ φωσφορίζουν τὰ κουρασμένα νειάτα του, μὲ τὶς ἔστω, ὅπως ὁ ἴδιος γράφει, ...κομισμένες δρμές των.

ΑΛΚΗΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ «Ἀθηναϊκὸν Σὶκ»

Εἶναι τὸ περιοδικὸν ποὺ δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ κομμιὰ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ 44 μεγάλες σελίδες μὲ πολύχρωμον ἐξώφυλλον.

Περιλαμβάνει τὰ ὡραιότερα μοντέλλα Παρισινῶν ἐνδυμάτων, ἀσπρορρούχων καὶ παιδικῶν ἐνδυμάτων. Ἐκλεκτὰ σχέδια χειροτεχνιῶν λευκοῦ καὶ χρωματιστοῦ κεντήματος. Μουσικὰ τεμάχια καὶ ἐκλεκτὴν ἐπιλογὴν ὕλης.

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ ἐτησίως δρ. 75, ἐξωτερικοῦ 40.

Συνδρομὴ εἰς Ἀυστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν δολλ. 4 ἢ σελλ. 15.

Χορευτικὰ

Ο κ. ΚΟΣΜΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ χορευτικὸς συνεργάτης τῆς «Κυθηραϊκῆς» συμπολίτης μας καθηγητὴς τοῦ χοροῦ κ. Κοσμᾶς Κρητικός, κάτοχος τοῦ Γαλλικοῦ διπλώματος «Baccalaureat». Ὁ κ. Κρητικὸς ἔχει παρακολουθήσει τὴν χορευτικὴν κίνησιν Παρισίων, Βερολίνου καὶ Λονδίνου, ἔχει δὲ κατα-

Ο κ. ΚΟΣΜΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ
χοροδιδάσκαλος

στῆ διάσημος ἐκ τοῦ Γαλλιστὶ ἐκδοθέντος χορευτικοῦ βιβλίου «La tenue et l'art conduire dans la dance moderne», εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτὸς πολλῶν ἀναλύσεων διαφόρων βηματισμῶν τῶν κυριωτέρων χορῶν, δίδει ὁδηγίας ὄχι μόνον εἰς ἐρασιτέχνας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπαγγελματίας ἀκόμη, ὑποδεικνύων τὸν τρόπον τῆς διδαχῆς τοῦ χοροῦ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

Ὁ κ. Κρητικὸς τυγχάνει οὐ μόνον συγγραφεὺς διασήμου βιβλίου, ἀλλὰ καὶ κάτοχος 13 βραβείων χοροῦ «Ταγκὸ» ἐν Παρισίοις, «Φὸξ τροτὲ» Νίκαιαν, Ντωβίλ, Μπιαρρίτς καὶ Περπινιάν.

Οἱ ἀναγνῶσταί μας ἂς παρακολουθήσουν τὰς διαφόρους ὁδηγίας τοῦ κ. Κρητικοῦ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Κυθηραϊκῆς».

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἕνας ἐκλεκτὸς ὅμιλος συμπολιτῶν νέων καὶ νεανίδων διασκεδάζει τακτικῶς εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ οἰκίαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Γεωργίου Βλαντῆ. Εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῶν οἰκογενειακῶν συγκεντρώσεων τοῦ Ζυθεστιατορίου του διεκρίναμεν προχθὲς τὸ βρύδυ τὰς δεσποινίδας Κατίναν καὶ Ζαχαρούλαν Ἀνδρονίκου, Τασίαν Βλαντῆ, Παναγώταν Πρωτοψάλτη, τοὺς Γεώργ. Βλαντῆν, Εἰλίν Καδίερην, Ἰωάν. Φάφαν χοροδιδάσκαλον, Βίκτορα Πρωτοψάλτην, Κωνστ. Ἀνδρόνικον, Χαράλ. Νοταρᾶν κλπ.

Ἡ διασκέδασις διήρκεσε μέχρι τὰς πρωϊνὰς ὥρας ὅπου ἀπεχώρησαν τῆς αἰθούσης κατενθουσιασμένοι.

Β. Π.

Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Νείλου

Ο κ. ΙΩΑΛΝΗΣ ΠΡΙΝΕΑΣ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὅτ. ὁ θίασος τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας ἠθοποιοῦ κ. Ἰωάν. Πρινέα σημειώνει καθ' ὅλην τὴν σαιζὸν λαμπρὰς ἐπιτυχίας εἰς τὸ θέατρον «BELLE VEDERE».

Ὁ κ. Πρινέας ἐλπίζομεν κατὰ τὰς 15 Ὀκτωβρίου νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας, ὁπότε διὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς» θὰ μᾶς εἴπῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπολιτῶν μας.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΗΧΩ

—Ἐκλεκτοὶ γάμοι

Τὴν 27ην Αὐγούστου ἐτελέσθησαν εἰς τὸ χωρίον των Φράτσια οἱ γάμοι τοῦ ἐξ Ἀντικυθήρων κ. Διονυσίου Ἀνδρονίκου μετὰ τῆς ἀγγελομόρφου δεσποινίδος Σταμ. Καλοκαιρινοῦ. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὔχεται εἰς τοὺς νεονύμφους πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Γ. Π.

— Ἐν μέσῳ πλήθους συγγενῶν καὶ φίλων προσκεκλημένων ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου χρυσοχόου κ. Παναγ. Πετροχείλου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Καστρισίου.

Παρήνυμφοι παρέστησαν οἱ κ. κ. Εὐάγ. Βερυκοκάκης, χρυσοχὸς ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς καὶ Καραγεώργη, καὶ ὁ κ. Χαρ. Κριτσινέλης, χρυσοχάος ἐπίσης ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς 10.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Ὁ φίλος των.

—Ἀρραβωνιάσεις

Ὁ κ. Παναγ. Σουρῆς καὶ ἡ δεσποινὶς Τασία Βενάρδου ἐμνηστεύθησαν.

Παναγ. Βενάρδος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δύο Δήμητραν Ἀρώνη, Ἐνταῦθα: Τὸ πρῶτον Κράτος ποὺ ἔδωκε ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας ἦτο ἡ Νέα Ζηλανδία κατὰ τὸ 1893. Τὴν ἠκολούθησεν ἡ Αὐστραλία τὸ 1902, ἡ Νορβηγία καὶ Ἰσλανδία τῷ 1913, ἡ Δανιμαρκία τῷ 1915, ἡ Φιλανδία καὶ ἡ Ρωσσία τῷ 1917, ὁ Καναδᾶς, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία τῷ 1918 ἡ Πολωνία τῷ 1919, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία τῷ 1920, ἡ Σουηδία τῷ 1921 καὶ ἡ Τουρκία τῷ 1923.

ΜΟΝΟΝ εἰς τῆς μοδίστας δεσποινίδος Μαρούσας Στεφανηγοῦ ἐν Ποταμῷ πλησέδες κ' κεντ[illegible].

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΘΗΡΓΥΡΟΧΡΥΣΟΧΟΪΑΣ
Νικολ. Θ. Δαπόντε
Ὁδὸς Λέκ[illegible] Σιμοπούλου 14) Ἀθῆναι
Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη κ. λπ. ἐπιμελεστάτα καὶ πᾶσα ἐργασία ἀργυροχρυσοχοΐας.

Τῆς ἐποχῆς

ΤΟ Τ Σ Α.Ι.

Τώρα σιγὰ-σιγὰ ὁ νοῦς μου πάει
Σὲ μιὰ βραδυὰ ποὺ παίρναμε τὸ τσάϊ
Ἥσυνα θυμωμένη, σ' ἐρωτῶ
Γιὰ τὸ ἀκατανόητο αὐτὸ
Καὶ μὲ μιὰ γλύκα ἔτσι μ' ἀπαντᾷς
Καὶ δὲν βουτᾷς;

Ο ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἡ στήλη μου

ΝΕΟΙ ΧΟΡΟΙ

Παρὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν νέων χορῶν, ὡς τὸ BLACK-BOTTOM-BANANAS SLIDE-HEEBIES-JEEBIES καὶ NEW-BLUES, οἵτινες θριαμβεύουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸ BIARRITZ, τὸ CHARLESTON ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ τὰ σκῆπτρα καὶ νὰ προτιμᾶται ἀπὸ τὸ κοινόν.

Νέοι ὅλως βηματισμοὶ εἰς τοῦτο ἔχουν ἐμφανισθῆ, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τὸν ἦχον μιᾶς ὀρχήστρας μᾶς παρουσιάζει ἓν σύνολον ὅλως διαφορετικὸν τοῦ συνήθους.

Οἱ βηματισμοὶ οὗτοι εἶναι ἀπηλλαγμένοι τῶν χονδροειδῶν καὶ τῶν τόσον κοπιωδῶν κινή-

σεων τῶν ποδῶν καὶ ταλαντεύσεων τοῦ σώματος, εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι εὑρίσκεται ἐνώπιον νέου ὅλως χοροῦ.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ NEW-BLUES ἐπέφερε τὴν μεταρρύθμισιν ταύτην τῶν βηματισμῶν τοῦ Τσάρλεστον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ χορεύεται καὶ ἐφέτος ἀκόμη.

Ὁ νέος χορὸς BANANAS SLIDE τοῦ καθηγητοῦ PRADERE κατὰ τὰς προβλέψεις τῶν ειδικῶν θέλει ἐκτοπίσει τὸ BLACK-BOTTON, τὴν δὲ ἀπορίαν ταύτην θὰ λύσῃ ὁ προσεχὴς διαγωνισμός, ὅστις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν [illegible] πρωτεύουσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

ΚΟΣΜΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Σελίδες ἀπὸ ἡμερολόγιο ἐρωτικό

Ω, ΤΙ ΚΑΚΟ!..

— Μιὰ ἀγωνία σφίγγει ἀπόψε ὀδυνηρὰ τὴν ψυχή μου.... Μοῦ εἶπαν πὼς ἀρρώστησες. Τί τάχα νἆχῃς καλή μου; Περνῶ, ξαναπερνῶ ἀπ' τὸ σπίτι σου, μὰ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ποθητὴ πληροφορία. Κυττῶ τ' ἀστέρια ζητώντας μιὰ λέξι καθησυχαστική, μ' αὐτὰ μὲ κυττοῦν σιωπηλά, σὰν νὰ θέλουν νὰ κάνουν τὸν πόνο μου πιὸ μεγάλο.

Στρέφω πρὸς τὰ σύννεφα ποὺ τραγουδοῦν τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμώνα, μὰ κι' αὐτὰ περνοῦν χωρὶς νὰ μὴ δώσουν καμμιὰ ἀπόκριση. Καὶ πόνεσε, πονῶ.... Ἡ ὧρες περνοῦν ἀργὰ στὸ βαθύ μου μαρτύριο καὶ ἡ αὐγὴ ἀργεῖ ἀκόμα νὰ φτάσῃ. Ὤ, τί κακὸ νὰ μὴν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ μπῶ στὸ σπίτι σου, νἄρθω κοντά σου νὰ γλυκάνω τὸν πόνο σου πσῦ εἶναι καὶ πόνος δικός μου!

ΑΣΕ ΤΑ ΠΕΙΣΜΑΤΑ

— Ἀγάπη μου καλή, γλυκό μου ὄνειρο, ἔλα καὶ πάλι στὴν ἀγκαλιά μου. Ἄφεσ τὰ πείσματα αὐτὰ ποὺ ξεσχίζουν τὴν καρδιά μου καὶ φαρμακώνουν τὴν εὐτυχία σου, κ' ἔλα νὰ συνεχίσωμε σὰν πρίν τὸ δρόμο τῆς ζωῆς μας πρὸς τὴν εὐτυχία... Κοντά σου θὰ ξεχασθῆ κάθε πόνος μου καὶ στὴν ἀγκάλη μου κάθε καϋμός σου θὰ σβύσῃ. Ἔλα θὰ ἰδῆς πῶς μ' ὅσα καὶ ἂν ὁ ζηλόφθονος κόσμος σοῦπε γιὰ μένα, εἶμαι πάντα δικός σου καὶ μόνο γιὰ σὲ χτυπᾷ ἡ καρδούλα μου... Ἔλα... Τὰ πείσματα δὲν κάνουν ποτὲ ἄλλο παρὰ νὰ φαρμακώνουν τὴν εὐτυχία μας.

ΛΙΝΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ

Συνέντευξις μὲ εἰδικοὺς

Η ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

Ἐπεσκέφθην προχθὲς εἰς τὸ ἐργαστήριόν της τὴν ἐν Ἀθήναις διαμένουσαν μοδίστραν σιμπολιτισσά μας δεσποινίδα Κατίναν Μεγαλοκωνόμου.

Ἀπαντῶσα εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου ἡ συμπαθὴς συνομιλήτριά μου μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς χάριν τοῦ ὡραίου ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῆς ἐφημερίδος μας:

«Τὸ ν' ἀνακαλύψῃ κανεὶς ποιὰ θὰ εἶναι ἡ μόδα τῆς αὔριον, εἶναι ἕνα ζήτημα πολὺ δύσκολο, μετὰ τὴν παρακολούθησι ὅλων ἢ σχεδὸν ὅλων τῶν συλλογῶν τῆς κοσμοτικῆς. Στὶς φόρμες παρατηρεῖται τεραστία ποικιλία. Τὶς γαρνιταῦρες μία ποικιλία ποὺ φθάνει στὸ ἀτελείωτο, ποὺ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ δώσῃ γενικὴ ἰδέα πρέπει νὰ πῇ πὼς μερικὰ μοντέλλα τὰ διακρίνει μία ἰδιαίτερη τάσις σὲ μιὰ καινούργια [illegible] ἀπ' αὐτὴ θὰ κυμαίνεται [illegible] κόσμος.

Ἡ φόρμες κρατοῦν τὸ σχῆμα τῆς ἴσιας γραμμῆς, διὰ ἡ διατηρηθῇ ἡ πολὺ νταμπάτιστη σιλουέττα, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ κάθε κομψὴ τὸ [illegible].

Ο ΓΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ-ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

— Εὐεργετικώτατα μελτέμια πνέουν καθημερινῶς καὶ δροσίζουν τὸ νησί, ἰδίως τὰς νυκτερινὰς ὥρας τὸ κρύο εἶναι πολὺ ἀρκετόν, καθὼς μᾶς πληροφοροῦν οἱ χθεσινοὶ ἐπιβάται.

— Καίτοι ὁ καιρὸς ἀρκετὰ καλὸς καὶ εὐνοϊκὸς διὰ τὰ διαβατικὰ πουλιά, ἐν τούτοις πολὺ λίγα ὀρτύκια πέρασαν φέτος. Προχθὲς τρυγόνια εἶχε ἡ Φελοτή.

— Οἱ παραθερίζοντες στὸ νησὶ σιμπολῖται μακαρίζουν ἑαυτούς καὶ ἀναμένουν θετικωτέρας ἐνδείξεις χειμῶνος διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἴδια.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθησαν ἐκ Κυθήρων 32 σιμπολῖται διὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὰ χαρτιά τους ὅπως ἀπέλθουν εἰς Αὐστραλίαν πρὸς πλουτισμὸν τῆς.... τσέπης των

— Ὅσοι ἐξ αὐτῶν εἶχαν προσκλήσεις ἀνεχώρησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον, οἱ δὲ λοιποὶ ἀφοῦ ἐξησφάλισαν θέσεις καὶ σειρὰν ἀναχωρήσεως ἐπέστρεψαν διὰ τὰ Κύθηρα καὶ θὰ ἐπανέλθουν τὸν Νοέμβριον.

— Νίκην διπλῆν ἦρε πάλιν ὁ εὐγώνας τῆς γυναίκας». Ἀφ' ἑνὸς διωρίσθη μία καθηγήτρια τῆς Γαλλικῆς εἰς τὸ Γυμνάσιον. Ἀφ' ἑτέρου ἡ «γαϊδουροκάφτρα» Ἀγγελική.... ἀπεφυλακίσθη εἰς τὸ Γύθειον κατόπιν χρηματικῆς ἐγγυήσεως.

— Προχθὲς ἡ Διεύθυνσις τῆς Δημ. Ἀσφαλείας μᾶς ἀπέστειλεν

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία ..... Δραχ. 50

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία ..... Λ. Ἀγγ. 1

» ..... Δολλ. 3

ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἐτησία Γρόσια διατιμήσεως 50

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος δέον νὰ φέρῃ σφραγῖδα ὁμοίαν πρὸς τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΣΠ. ΣΤΑΗΝ

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ, ἡ ἀπεμπολήσασα τὰ συμφέροντά της καὶ δυσαρεστήσασα πολλάκις καλοὺς φίλους της, διὰ νὰ ὑψώσῃ τὸν κ. Στάην μέχρι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, χωρὶς νὰ κινεῖται ἀπὸ ἰδιοτέλειαν ἢ συμφέρον, αἰσθάνεται ὑποχρέωσίν της σήμερον νὰ ἀλλάξῃ τὴν πολιτείαν του. Εἰς τὴν πρᾶξίν της ταύτην δὲν ὠθεῖται καὶ νῦν ὅπως καὶ πάντα οὔτε ἀπὸ λόγους ἰδιοτελείας, οὔτε ἀπὸ μετατροπὴν πολιτικῶν ἀντιλήψεων. Πολιτεία καὶ συμφέρον μας, ἤτο, εἶναι καὶ μένει τὸ συμφέρον τῆς μικρᾶς μας νησίδος, οἱ δὲ ἀπὲρ τοῦ κ. Στάη μολύμοχθοι ἀγῶνες μας μόνον ἐκ τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ ὠφέλει ταύτην ὡρμήθησαν. Διὰ τοῦτο σήμερον ὅτε μὲ βαρὺ ψυχικὸν ἄλγος παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κ. Στάης οὐδὲν ὑπὲρ ταύτης ἐπετέλεσε, δὲν διστάζομεν νὰ τὸν ἀφέξωμεν.

Βουλευτὴς ἑνὸς τόπου καθ' ἡμᾶς δὲν σημαίνει ἕνας περιηγητὴς τῆς Εὐρώπης ἢ ἐφεσιανὴς τοῦ Σουνίου, ὁ ὁποῖος τὴν παρουσίαν τῶν ἐκλογῶν χάριν ψηφοθηρίας νὰ ἐνθυμεῖται τοὺς συμπολίτας του.

Τὸν βουλευτὴν τὸν ἐννοοῦμεν συνήγορον τῶν ἀναγκῶν τῆς περιφερείας του καὶ ἀντιπάτορα τῶν ζητημάτων αὐτῆς. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἴδομεν μέχρις ὥρας νὰ πράξῃ ὁ κ. Στάης. Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν δὲν ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τὴν νῆσον καὶ ἀγνόησε τὰ ζητήματα ποὺ σοβαρῶς μᾶς ἀπασχολοῦν ἀπὸ μακροῦ.

Ἂν ὁ κ. Στάης νομίζῃ ὅτι τὸ νὰ φέρεται ἁπλῶς βουλευτὴς τῆς νήσου μας ἀποτελεῖ ἐξυπηρέτησίν της, πλανᾶται πλάνην μεγάλην. Καὶ ἂν πρόκειται μὲ τὴν ἀντίληψίν του νὰ μείνῃ μέχρι λήξεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, θὰ κάμῃ καλὰ νὰ μὴ ἀποτολμήσῃ νέαν ἐπίσκεψιν τῆς νήσου τὴν προτεραίαν τῶν νέων ἐκλογῶν.

κκκ

ΖΗΤΟΥΜΕΘΑ

Ἐπειδὴ τὸ ἀφορῶν τοὺς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδημοῦντάς μας χρονικὸν μας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου παρεξηγήθη μέχρι τοῦ σημείου νὰ αἰσθῇ ὁ κ. Καλλίγερος ὡς κατηχραστής, ἀναγκαζόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσωμεν ὅτι ὁ κ. Καλλίγερος ἀντιπροσωπεύει πλέον ἢ ἁπλῶς τὴν ἐφημερίδα μας καὶ πᾶν ἄλλο ὃ,τι νὰ τὸν θέξωμεν διεγνωσθήτω. Ἁπλῶς μόνον ἐπειδὴ πολλοὶ ἀρέσκονται νὰ λέγουν ὅτι ἐπλήρωσαν καὶ δὲν λαμβάνουν φύλλον, τοὺς ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς γνωρίσουν πότε καὶ πρὸς τίνα ἐπλήρωσαν, ἵνα ἐξετάσωμεν τί συμβαίνει, καθόσον, ὡς ἐτονίζαμεν σαφῶς, ἡμεῖς πρὸς πάντας τοὺς πρὸς τὸν κ. Καλλίγερον ἀπευθύνοντας τὰ ζητήματα ποὺ σοβαρῶς μᾶς ἀπασχολοῦν ἀπὸ μακροῦ.

Ἂν ὁ κ. Στάης νομίζῃ ὅτι τὸ νὰ φέρεται ἁπλῶς βουλευτὴς τῆς νήσου μας ἀποτελεῖ ἐξυπηρέτησίν της, πλανᾶται πλάνην μεγάλην. Καὶ ἂν πρόκειται μὲ τὴν ἀντίληψίν του νὰ μείνῃ μέχρι λήξεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, θὰ κάμῃ καλὰ νὰ μὴ ἀποτολμήσῃ νέαν ἐπίσκεψιν τῆς νήσου τὴν προτεραίαν τῶν νέων ἐκλογῶν.

κκκ

ΕΖΗΤΟΥΜΕΘΑ

Ἐπειδὴ τὸ ἀφορῶν τοὺς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδημοῦντάς μας χρονικὸν μας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου παρεξηγήθη μέχρι τοῦ σημείου νὰ αἰσθῇ ὁ κ. Καλλίγερος ὡς κατηχραστής, ἀναγκαζόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσωμεν ὅτι ὁ κ. Καλλίγερος ἀντιπροσωπεύει πλέον ἢ ἁπλῶς τὴν ἐφημερίδα μας καὶ πᾶν ἄλλο ὃ,τι νὰ τὸν θέξωμεν διεγνωσθήτω. Ἁπλῶς μόνον ἐπειδὴ πολλοὶ ἀρέσκονται νὰ λέγουν ὅτι ἐπλήρωσαν καὶ δὲν λαμβάνουν φύλλον, τοὺς ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς γνωρίσουν πότε καὶ πρὸς τίνα ἐπλήρωσαν, ἵνα ἐξετάσωμεν τί συμβαίνει, καθόσον, ὡς ἐτονίζαμεν σαφῶς, ἡμεῖς πρὸς πάντας τοὺς πρὸς τὸν κ. Καλλίγερον ἀπευθύνοντας τὰ ζητήματα ποὺ σοβαρῶς μᾶς ἀπασχολοῦν ἀπὸ μακροῦ.

κκκ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀπὸ μακροῦ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἀρτσια διὰ σωρείας ἀναφορῶν ἐζήτησαν τὸν διορισμὸν ἱερέως διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Ἐλεούσης, ὅστις ἀπὸ μακροῦ ἀπουσιάζει τοιούτου, εἰ χωρὶς ὅμως οἱ ναοὶ τοῦ χωρίου νὰ ἱερουργοῦνται τὰ δεκαπενθήμερον.

Ἐν τούτοις, μολονότι ὑπάρχει εἰς τὸ χωρίον ἕτερος ἱερεύς, ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Θανᾶς Μαρέντης, ὁ Μητροπολίτης μας, ἀπευθύνων εἰς τὰς τόσας συστάσεις, ἀρνεῖται νὰ τὸν διορίσῃ. Μήπως θὰ ἤθελε τάχα πρὸς τοῦτο πληρωμὴν ἢ μὴ νομίζῃ ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ εἶναι νὰ ἀπείρῃ διχονοίας τὸ ποίμνιόν του;

Θέγοντες τὸ ζήτημα ἀναμένομεν τὴν ἀνωθέτησίν του τὸ ταχύτερον.

κκκ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΦΗ

Καὶ ἐπειδὴ ἐθέξαμε τὰ ἐκκλησιαστικά μας, θὰ καταστήσωμεν προσεκτικὴν τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἱερέως τῆς νήσου μας. Οὗτος, Ἀρμένης τὴν καταγωγήν, ἀγνοῶν τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀνισόροπος, ἀντὶ νὰ συνβάλῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ ποιμνίου του, ἀπεναντίας ἀντιτελεῖ εἰς τὴν κατάρριψιν τούτου καὶ τὴν καταρράκωσιν τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνάγκη ἑπομένως νὰ ἀντικατασταθῇ.

κκκ

ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Μετὰ τὰς θωρεὰς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος, ποὺ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἀνεγράψαμεν, ἰδοὺ καὶ ἄλλη γενναία χειρονομία εὐγενοῦς τῶν Κυθήρων γόνου, τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Παστοῦ, παντοπώλου ἐν Πειραιεῖ. Ὁ φιλόπατρις αὐτὸς συμπολίτης μας ἐδήλωσεν, ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐκ πηγῆς ἀσφαλοῦς, ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὑπὸ τὸν κ. Δηλαβέρην ἐπιτροπῆς 100.000 δραχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ προστιθέμενον εἰς τόσα ἄλλα δεικνύει ὅτι ἡ καλὴ διάθεσις δὲν λείπει ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας καὶ συνεπῶς ὁ λιμὴν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ γίνῃ. Τὸ πεσὸν ἀσφαλῶς θὰ συγκεντρωθῇ.

κκκ

ΑΝΤΙ ΣΥΝΕΔΗΣΕΩΣ

Θὰ καταργηθοῦν τὰ κλασικὰ μαθήματα, διατυμπανίζει κατὰ κόρον ἡ συνάδελφος Φωνὴ τοῦ.... Τσιτσιλίου. Ἐξ ὡρισμένων γυμνασίων τοῦ Κράτους καὶ θὰ ἀντικαταθοῦν διὰ γεωργικῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποκτήσωμεν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ γεωργικὴν συνείδησιν! Καὶ αἱ κωμικαὶ αὐταὶ προχειρολογίαι τοῦ συναδέλφου πολιτευτοῦ, ἀντὶ νὰ προκαλοῦν εἰρωνικὰ μειδιάματα, συζητοῦνται σοβαρῶς καὶ ἐπιδοκιμάζονται καὶ ἀναπτύσσονται ὡς ἀληθεῖαι παρά τινων δημοδιδασκάλων τῆς νήσου μας. Εἶναι φανερόν, συμπολῖται, ὅτι ἐξασθενοῦντες τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν ἀντὶ γεωργικῆς συνειδήσεως θ' ἀποκτήσωσιν ἁπλῶς ἐκπαιδευτικὴν ἀσυνειδησίαν.

κκκ

ΩΣ ΠΟΤΕ ΛΟΙΜΟΝ ;

Λεκάδες συμπολιτῶν ἀφίχθησαν κατ' αὐτὰς εἰς Πειραιᾶ. ἕτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν δι' Αὐστραλίαν καὶ ἄλλαι δεκάδες ἑτοιμάζονται νὰ πράξουν τὸ αὐτὸ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὅλος ὁ ἄρρην πληθυσμὸς τῆς μικρᾶς μας νησίδος ἐκπατρίζεται καὶ ἡ ζωὴ ἐκεῖ κάτω ὁλονὲν φθίνει.

Τὸ κήρυγμα τοῦ κ. Τσιτσίλιου εὑρίσκει φαίνεται ἠχὼ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ πᾶσα ζωὴ καὶ κίνησις ἐκεῖ κάτω θὰ μαρανθῇ καὶ θὰ σβύσῃ.

Τοῦτο δὲ μόνον καὶ μόνον διότι δὲν ἔχομεν λιμένα. τὸν λιμένα ὅστις θὰ ἦτο ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως τῶν Κυθήρων. Ἕως πότε ὅμως θὰ ὑπάρχῃ ἡ ἔλλειψις αὐτή, ἡ ὁποία ἀναγκάζει τοὺς γονεῖς νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ τέκνα, τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς, τοὺς συζύγους τὰς νεαρὰς συντρόφους των καὶ θὰ καταδικάζῃ τὴν λυγερὲς τοῦ τόπου κοπέλλες στὸ γεροντοκορισμό;

Συμπολῖται. ἂς ἀνανήψωμεν. Ἡ ζωή. ἡ πρόοδος, ἡ εὐτυχία εἶναι ἐδῶ στὸ νησί μας, στὸν τόπο μας καὶ ὄχι στὰ ἔρημα ξένα. Ἕνα λιμάνι μονάχα χρειάζεται. Πότε θὰ τὸ φτιάσουμε ἐπὶ τέλους; Εἶναι στὸ χέρι μας, ἀρκεῖ νὰ μὴ παρασυρώμεθα ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς σαλτιπάγκους, ποὺ μᾶς παραπλανοῦν μὲ ψεύτικες ὑποσχέσεις χάριν τῆς τσέπης των.

κκκ

ΔΙΞ ΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΜΑΣ

Καίτοι διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς ἐγωπαθεῖς, δὲν ἀντέχομεν εἰς τὸν πειρασμὸν ν' ἀντιγράψωμεν ἐπὶ λέξει ὅσα ἠξεγκριτος συνάδελφος «Ἐθνικὸν Βῆμα» τοῦ Σίδνεϋ Αὐστραλίας γράφει διὰ τὸ ἔργον μας.

«Ἡ ἔγκριτος συνάδελφος «Κυθηραϊκή», ἥτις μᾶς ἀποστέλλεται ἐπ' ἀνταλλαγῇ, ἐκδιδομένη εἰς μέγα σχῆμα μὲ πλουσίαν καὶ ποικίλην ὕλην παρέχει τὴν ἐντύπωσιν τελείου φύλλου. μᾶλλον ἢ ἤττον ἔχοντος ὄψιν ἀθηναϊκοῦ τύπου ἢ ἐπαρχιακοῦ.

»Ἰδιαιτέρως ἀξιοσύστατος εἶναι ἡ πληθώρα τῶν εἰδήσεων καὶ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ διαφώτισις ἐφ' ὅλων τῶν Κυθηραϊκῶν ζητημάτων διὰ τοῦ στιβαροῦ καλάμου τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ συντάκτου κ. Ἰωάννου Καλοκαιρινοῦ.

»Ἤδη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἡ Σύνταξις της ἐπαναλαμβάνει νὰ τονίσῃ ὅτι εἶναι ὄργανον ὅλων τῶν Κυθηρίων, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων, γενικῶς δὲ θέλει τηρήσει κατεύθυνσιν ἔξω προσώπων, σκοποῦσα κυρίως τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν πόθων τῶν Κυθηρίων».

Πρὸς τὴν συνάδελφον ἀπευθύνομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας.

κκκ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας τῆς «Κυθηραϊκῆς» γιὰ τὰς ἐνθουσιώδεις κρίσεις ποὺ γράφουν περὶ τοῦ μυθιστορήματος «*Τώρα ποὺ πεθαίνω*», μολονότι ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν εἶναι παρὰ ἓν πολὺ ρωμάντσο ἐμπνευσμένο ἀπ' τὴ γύρω μας ζωή. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σᾶς κάνω γνωστόν, ὅτι πολὺ προσεχῶς θὰ ἀρχίσωμεν τὴν δημοσίευσιν ἑνὸς ἀληθινὰ ἀριστουργηματικοῦ ἔργου, ποὺ θὰ συγκλονίσῃ ἀπλήστως ἀπ' ὅλους. Φέρει τὸν τίτλον «*Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς ζωῆς μου*», «*Τὸ Κύκνειόν μου*», «*Ἡ ἐπίσημος σύζυγός μου*».

κκκ

Μ' Α ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καὶ εἰς τὴν συνέντευξίν μας μετὰ τοῦ κ. Καλοπαίδη ἀνεγράψαμεν ὅτι κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ὁ σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεώς της κ. Κοσμᾶς Κασιμάτης ἐξελέγη τὸ πρῶτον γραμματεύς της. ἐνῷ ὁ κ. Καλοπαίδης μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ κ. Κοσμᾶς Κασιμάτης εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξελέγη πρόεδρός της. Ἐπανορθοῦντες τὸ σφάλμα ζητοῦμεν συγγνώμην δι' αὐτὸ τόσον ἀπὸ τὸν κ. Καλοπαίδην ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν κ. Κασιμάτην.

κκκ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ καθηγητὴς τοῦ χοροῦ κ. Κοσμᾶς Κρητικὸς ἐμφανίζεται σήμερον καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς.... χορευτικῆς στήλης του πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν .... χορομανῶν ἀναγνωστῶν μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑποφαινομένου, ὁ ὁποῖος μὴ γνωρίζων οὐδένα χορόν, εἶχα βρῇ τὸν μπελᾶ μου μὴ ξέροντας πῶς νὰ ἱκανοποιήσω τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν μὲ τὴν ἀπουσίαν του.

κκκ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κκ. ΑΝΤ. ΛΕΒΟΥΝΗΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ

Φίλε κ. Διευθυντά.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σας γράφοντες περὶ τῆς ἐκδρομῆς ἀνέγνωσα ὅτι ἐσυζητοῦσατε μεταξὺ τῶν ἐκδρομέων «νὰ εὕρητε κανένα μέλος ἐκ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κατ' ὀνομασίαν ὑπάρχοντος Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ὅπως λάβητε πληροφορίας κλπ., ἀλλ' εἰς μάτην!» Θὰ παρεκαλοῦσα καὶ ἐγὼ διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου, τὸν φίλτατόν μου κ. Ἀντ. Λεβούνην, ὡς καὶ τὸν ἐπίσης φίλτατόν μου δικηγόρον κ. Γεώργ. Στρατηγὸν τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἀνασυγκρότησίν του, νὰ μὲ πληροφορήσῃ τί γίνεται τέλος πάντων αὐτὸς ὁ Σύνδεσμος.

Ὑπάρχει; Διελύθη; Καὶ τότε διατί πρὸ καιροῦ μᾶς ἐπεσκέφθη ὁ εἰσπράκτωρ του κ. Μόρμορης;

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

Σημ. «Κυθηραϊκῆς». — Πρέπει καὶ σεῖς ὅπως καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχητε μικρὰν ὑπομονήν. Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι κατ' αὐτὰς θὰ καλέσουν γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἂν εἰς οὐδεμίαν προβοῦν ἐνέργειαν ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τὸ ἑπόμενον φύλλον μας θὰ ἐγείρωμεν ἀγῶνα ἐπ' αὐτοῦ.

κκκ

ΙΩΣΗΦΙΝΑΙ

Ἐπανέρχονται ἀπὸ τὴν νῆσόν μας ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν καὶ ἀπὸ τὰς δροσερὰς ἀκτὰς τοῦ Καψαλιοῦ, τῆς Φελοτῆς, τῆς Φωρῆς Ἄμμου, τῆς Πλατείας Ἄμμου, τῆς Ἁγίας Πελαγίας. Ἡ θερινὴ περίοδος ἔληξεν· ὁ Σεπτέμβριος ἐτελείωσεν, ὁ Ὀκτώβριος προχωρεῖ, οἱ κύριοι ὀφείλουν νὰ μεριμνήσουν σοβαρώτερον διὰ τὰς ὑποθέσεις των καὶ αἱ δίδες διὰ τὰς ὀμφιέσεις των. Ἀλλ' ἐνῷ οἱ ἐπανερχόμενοι ἄνδρες εἶναι ἁπλῶς ἐρυθροποιοί, τὰ θήλεα ἐμφανίζουν ὄψιν μιγάδων. Αἷμα ἐρυθροδέρμων Ἰνδῶν καὶ Ἀφρικανῶν μαύρων νομίζει κανεὶς ὅτι ὑπάρχει εἰς τὰς φλέβας των ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐρυθροῦ ψυμιθίου μεταχειρίζονται ἤδη σκοτεινὴν ἀλοιφὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐπαλείφουν τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὸν σβέρκον. Κατάχρησις ὑπαίθρου, φυσικῆς ζωῆς ἢ ἐπίδειξις ὑγείας; Ἢ μήπως πρόκειται περὶ ἀπεγνωσμένης προσπαθείας πρὸς ἀπομίμησιν τῆς Ἰωσηφίνας Μπαϊκερ;

Η ΑΝΤΙΦΘΙΣΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΜΑΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἀρχίζουσα ἀπὸ σήμερον τὴν ἀντιφθισικὴν ἐκστρατείαν της αἰσθάνεται ὑποχρέωσίν της πρὸς τὸ συμφέρον τῆς νήσου μας, νὰ βροντοφωνήσῃ μερικὰς ἀληθείας. ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ παρεξηγηθῇ:

Καὶ πρῶτον μετὰ λύπης μας πληροφορούμεθα ὅτι τὰ διάφορα καταστήματα τῆς νήσου δὲν τοποθετοῦν εἰς περίβλεπτον θέσιν τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα τῆς Ἀντιφθισικῆς Ἑταιρείας.

Δεύτερον ὅτι οἱ συμπολῖται δὲν λαμβάνουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν.

Τρίτον ὅτι οἱ συγγενεῖς τῶν ἀσθενῶν ἀποπέμπουν τοὺς ἰατροὺς πού, πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον των, τοὺς λέγουν ἀπερίφραστως τὴν ἀλήθειαν, βαυκαλιζόμενοι μὲ τὴν πλάνον, ἐλπίδα ὅτι ὁ ἰατρὸς ἠπατήθη.

Τέταρτον ὅτι οἱ συμπολῖται ἀποφεύγουν κατὰ τρόπον ἐπαίσχυντον τοὺς φυματικούς, καθιστῶντες τὴν ζωήν των μαρτυρικὴν καὶ

Πέμπτον ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς Ἁγίας Μονῆς δὲν δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς ἄνευ πιστοποιητικοῦ ὅτι ἡ νόσος των δὲν εἶναι μεταδοτική.

Ταῦτα πάντα εἶναι πρὸς τὸ καλὸν ὅλου τοῦ τόπου.

ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΘΗ

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ φυματίωσις δὲν εἶναι νόσος ἀθεράπευτος. Ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἔγκαιρος διάγνωσις αὐτῆς καὶ ἐφαρμογὴ τῆς ὑποδεικνυομένης θεραπείας.

Ὅτι ἅμα ὁ ἰατρὸς ἀποπέμπεται, ὅταν λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ψευσθῇ διὰ λόγους βιοπορισμοῦ, ὁπότε ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια τοῦ πάσχοντος ὑπὸ ἐξοντωθῇ, ἐνῷ, ἂν ἀκουσθῇ ὁ ἰατρὸς ἐγκαίρως. ἀσφαλῶς θὰ σωθῇ καὶ ὁ πάσχων.

Ὅτι ἅμα ἀποφεύγουμε ἀναφανδὸν τοὺς πάσχοντας, ἡ οἰκογένειά των θ' ἀποκρύβῃ τούτους πρὸς κοινὴν συμφοράν, ἐν ᾧ, ὅταν μετὰ προφυλάξεως τοὺς ἀναστρεφόμεθα, εἴμεθα πλέον προφυλαγμένοι.

Ὅτι ἡ τήρησις τῶν ὑγιεινῶν παραγγελμάτων τῆς Ἀντιφθισικῆς Ἑταιρείας περιορίζει τὸ κακόν. ἀποσοβοῦσα τὰς ἑστίας μολύνσεως.

Καὶ τέλος ὅτι. ἀντὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἁγίας Μονῆς ν' ἀρκῆται εἰς ψευδῆ πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ ἀμεταδότου τῆς νόσου τῶν φιλοξενουμένων της, νὰ δεχθῇ τοὺς πάσχοντας ἐλευθέρως, τηροῦσα τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὑποδεικνυομένας προφυλάξεις. Διότι οὕτω περιστέλλει τὸ κακόν. ἐνῷ τώρα ἐκτοξεύονται παντοῦ ἐλευθέρως μικρόβια κώχ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Τί εἶπαν οἱ φίλοι του ὅταν ἔφευγεν ἀπὸ τὰ Κύθηρα εἰς τὸν κ. Τσιτσίλιον;

— Κατε - β ώ δ ι ο ν.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ

Καλοθελήται ἄγνωστον πόθεν ὁρμώμενοι διαδίδουν ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἀγγλο-Ἀμερικανικῆς Τραπέζης. ἥτις διατηρεῖ ὑποκατάστημα ἐν Ποταμῷ δὲν εἶναι ἀνθηρά. Σεβόμενοι τὴν ἀλήθειαν αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Ἀπ' ἐναντίας ἐξετάσαντες λεπτομερῶς τοὺς οἰκονομολογικοὺς κύκλους τῆς πρωτεύουσης διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ θέσις τῆς ὡς ἄνω Τραπέζης εἶναι πλέον ἢ εὐχάριστος ἔχουσα ἐν συνόψει οὕτω:

Ἡ Κατάστασις τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἰσοσκελίζεται μὲ δραχ. 203,876,137, ἐνῷ ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1926 ἀνήρχετο εἰς μόνον δραχ. 170,591,277.

Αἱ καταθέσεις ἐν γένει τοῦ ἱδρύματος, ἀνερχόμεναι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1926 εἰς δραχ. 38.223.727, ἀνῆλθον τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1927 εἰς δραχ. 39,481.426, ἤτοι μὲ αὔξησιν δραχ. 1,257,698.

Σημαντικὴν ἰδίᾳ διφορὰν ἐμφανίζουσιν αἱ καταθέσεις Ταμιευτηρίου, αἵτινες ἀπὸ δραχ. 21,948,446 ἀπῆλθαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου εἰς δραχ. 28,004.187, ἤτοι μὲ αὔξησιν δραχ. 6,055,741.

Εἰς τὰς καταθέσεις ὄψεως καὶ προθεσμίας ἡ μείωσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν καταθέσεων εἰς παλαιὰ χαρτονομίσματα. Ταῦτα πάντα ἐξηντλήθησαν καὶ οὔτ' ωπᾶσαι αἱ σημεριναὶ τῆς Τραπέζης καταθέσεις εἶναι μὲ ὑγιὲς νόμισμα, διαρκῶς αὐξανόμεναι, κατὰ τὰς παρουσιαζομένας καταστάσεις.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης ἐκ δραχ. 6 κατὰ μετοχὴν, τοῦ ὁποίου ἡ πληρωμὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος. Κατὰ ταῦτα, ἡ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τιμὴ τῆς μετοχῆς δραχ. 62 ὡς ἔγγιστα εἶναι ἄνευ τοκαμεριδίου καὶ συνεπῶς κυμαίνεται πέριξ τῶν δραχ. 70, τιμὴν εἰς ἣν ἀναμένεται νὰ στερεοποιηθῇ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Η "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ,, ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΟΥ

ΣΙΔΝΕΥ. (Ἔκτακτος ἀνταπόκρισις φίλου τῆς «Κυθηραϊκῆς»). — Ἡ ἐν Σίδνεϋ Κυθηραϊκὴ παροικία μετὰ μεγάλης της χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τὴν λαμπρὰν ἐφημερίδα μας «Κυθηραϊκήν». Ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τόκου, τὸ ὁποῖον ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει ὁ λαμπρὸς κ. Βούλγαρης, ἔγινεν ἀνάρπαστος κυθημερόν. Αἱ δύο ἐνταῦθα ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες «Ἐθνικὸν Βῆμα» καὶ «Πανελλήνιος Κῆρυξ» γράφουν ἐπὶ σειρὰν ἐκδόσεων ἄρθρα εὐμενῆ ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδος μας «Κυθηραϊκῆς» καὶ λίαν κολακευτικὰ ἀρθρίδια διὰ τὸν ἰδιοκτήτην Διευθυντήν της κ. Ἰωάννην Καλοκαιρινόν. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν μικράν μας νησίδα καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τύχῃ τῆς πρεπούσης ἀνδρομῆς πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀγῶνός της ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων. Οὐδεμία ἄλλη ἐπαρχιακὴ ἐφημερὶς ἐκ τῶν ὅσων ἔρχονται εἰς τὴν Αὐστραλίαν εἰς διαφόρους ἀποικίας εἶναι τελειοτέρα εἰς σχῆμα, ὕλην καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ συμπολῖταί μας δὲν θὰ παραβλέψουν τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον σας, ἀλλὰ θὰ σπεύσουν νὰ τὸ ἐνισχύσουν πρὸς ἴδιόν των ἀσφαλῆ ὄφελος.

Ὅπως ἐγράφατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ σχολείου Λογοθετιανείων, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ ἔρανος ἐντατικὰ συνεχίζεται ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κατσούλη. Πρὸ ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα «Ἐθνικὸν Βῆμα» ὀνομαστικὸς κατάλογος ἐπιφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου ἔχων οὕτω:

ΠΑΡΑ ΠΑΣΑΝ ΔΙΑΨΕΥΣΙΝ
Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ

ΤΙ ΔΙΕΠΙΣΤΩΣΑΜΕΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Ἡ νῆσός μας εἶχεν ἀναστατωθῆ πρό τινος συνεπείᾳ δεινώσεως, καθ' ἣν τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Χώρας σκοπεῖ διὰ λόγους οἰκονομίας τὴν κατάργησιν τριῶν Μητροπόλεων, ἐν αἷς καὶ τὴν τῶν Κυθήρων.

Ὁ ἐν Ἀθήναις εὑρισκόμενος πρόεδρος τῆς κοινότητος Χώρας κ. Ἰούλιος Μαρσέλλος εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ σχετικῶς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας ἵνα ἐνεργήσῃ σχετικῶς. Ἔσπευσε δὲ καὶ ὁ ἴδιος νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἅμα τῇ γνώσει τῆς εἰδήσεως εἰς τὴν νῆσον, ἔδοσαν τὸ Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας, τὸ τῆς κοινότητος τοιοῦτον καὶ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἔσπευσαν νὰ ἀποστείλουν ψηφίσματα διαμαρτυρίας καὶ νὰ προβοῦν εἰς ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν μὴ πραγμάτωσιν τῆς τοιαύτης σκέψεως

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Παραλλήλως πρὸς τὴν κίνησιν αὐτήν, ὁ διευθυντής μας κ. Καλοκαιρινός, ὡς ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἔλαβε γνῶσιν τῆς τοιαύτης προθέσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, μεταβὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰσχύλου 52 οἰκίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου Κοταρᾶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος καὶ τί ἐνήργησε σχετικῶς.

— Πράγματι, ἀπεκρίθη ὁ Σεβασμιώτατος, ἔμαθα κάτι, ἀλλὰ δὲν ηὐκαίρησα, καθ' ὃ ἀπησχολημένος μὲ τὸ εὐχάριστον γεγονὸς τῶν ἀρραβώνων τῆς ἀδελφῆς μου, νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἐρωτήσω σχετικῶς. Ἐπεσκέφθην ὅμως τὸν διευθυντὴν τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου» κ. Δηληγιάννην, ὅστις εἶναι ἐν ἐκ τῶν 5 λαϊκῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὅστις μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ εἴδησις δὲν εἶναι ἀληθὴς καὶ ὅτι ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην γραμματέα του νὰ διαψεύσῃ τὴν διάδοσιν. Ὥστε μὴ ἀνησυχεῖτε.

ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ ΒΡΑΔΥΤΕΡΟΝ

Παρὰ τὴν δήλωσιν τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ διευθυντής μας, ἐν τῷ ἐνδιαφέροντί του ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἔκρινε σκόπιμον νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔρευνάν του, ἐκ τῆς ὁποίας διεπίστωσεν ὅτι παρὰ τὰ λεγόμενα ἡ Μητρόπολίς μας καταργεῖται... βραδύτερον. Λόγοι τιμῆς μᾶς ἐμποδίζουν δυστυχῶς νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον καὶ μνημονεύοντες ὀνόματα καὶ πράγματα. Ἐν πλήρει συνειδήσει ὅμως τῶν πρὸς τὸν τόπον ὑποχρεώσεών μας θελοῦμεν κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ ἔχει ὡς κάτωθι:

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἦχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς καταργήσεως τριῶν Μητροπόλεων, ἐν οἷς καὶ τὴν τῶν Κυθήρων. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπολυθοῦν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολῖται τῶν Μητροπόλεων ἐκρίθη σκόπιμον νὰ διατηρηθοῦν οὗτοι εἰς τὴν ἣν κατέχουν θέσιν μέχρι τοῦ θανάτου των. Ἅμα ὅμως ὡς οὗτοι ἐκλείψουν, δὲν θὰ ἀντικαθιστῶνται παρ' ἄλλου, τῆς Μητροπόλεώς των καταργουμένης σιωπηρῶς.

Ἑπομένως ἡ Μητρόπολίς μας δέον νὰ θεωρηθῇ καταργημένη, οἱ δὲ ἀρμόδιοι ὀφείλουν νὰ προβοῦν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας μέχρις ὅτου τοῖς δοθῇ ῥητῇ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ἡ Μητρόπολίς μας δὲν θὰ καταργηθῇ.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Ὑπάρχει τρόπος νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ νὰ συγκρατηθῇ ἡ οἰκονομία. — Ἡ ὡραιοτέρα ἀποταμίευσις. — Σχηματισμὸς κεφαλαίων ἄκοπος καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων. — Τὸ καλλίτερον σύστημα προνοίας.

Ὁ μέγας παγκόσμιος πόλεμος ἀνέτρεψε πρῶτον ἀπὸ ὅλα τὰ οἰκονομικὰ ἰσοζύγια, ἀπὸ τοῦ κρατικοῦ μέχρι τοῦ ἀτομικοῦ. Ὅλα τὰ Κράτη καὶ ἰδίᾳ τὰ μετασχόντα τοῦ πολέμου τούτου ἠσθάνθησαν βαθέως τὰς συνεπείας τῆς πολεμικῆς σπατάλης. Ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς περισυλλογῆς ἐνεφανίσθη ἀδυσώπητος. Ὅ,τι ἐδόθη μὲ περισσὴν σπατάλην πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολεμικῶν ἀναγκῶν, ἔπρεπεν ὕστερον νὰ ἐξοικονομηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, σταγόνα πρὸς σταγόνα ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν πολιτῶν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ποθητὸν ἰσοζύγιον τῶν ὡραίων προπολεμικῶν χρόνων.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκλήθη νὰ περιορίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ νὰ δώσῃ τὸ περίσσευμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἡ συνέπεια τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ, πρὸς τόνωσιν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἴτε ἀμέσως, ὡς φορολογία, εἴτε ἐμμέσως, ὡς δάνειον πρὸς τὸ Κράτος, εἴτε τέλος εἰς αὔξησιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑνὸς μέρους τῶν περισσευμάτων του.

Εἰς τοὺς λαοὺς ὅλων τῶν Κρατῶν συνεστήθη ἡ οἰκονομία καὶ ἡ ἀποταμίευσις, καὶ ὅσον ἦτο δυνατὸν κατεπολεμήθη καὶ περιορίσθη διὰ προληπτικῶν νομοθετικῶν μέτρων ἡ σπατάλη. Εἰς τὰ Κράτη τὰ διοικούμενα ἀπολυταρχικώτερον ἡ οἰκονομία καὶ ἡ περισυλλογή, ἀποτελέσασαι ἐθνικὸν πρόγραμμα, ἐπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων διὰ τῆς θεσπίσεως σειρᾶς μέτρων. Ἡ Ἰταλία σήμερον παρουσιάζει τὸ ζωντανώτερον παράδειγμα μιᾶς τοιαύτης οἰκονομίας καὶ ὁ πολὺς Μουσολίνι συνιστᾷ τὴν λιτότητα τῆς ζωῆς ὡς μίαν ἀνάγκην τῆς σήμερον.

Καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ περιορισμὸς τῶν πολλῶν δαπανῶν τῆς ζωῆς καὶ ἡ διακοπὴ πάσης περιττῆς σπατάλης εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ὅλην οἰκονομικήν μας ἀναθάρρυνσιν καὶ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐνδείκνυται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸς καταπολέμησιν τῆς δεινῆς κρίσεως, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν λυμαίνεται τὴν χώραν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειρογνωμόνων, ὅταν ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἔκθεσιν αὐτῆς συνέστησεν ἐν κατακλείδι ἐργατικότητα, οἰκονομίαν καὶ λιτότητα.

Μόνον διὰ τῶν μέσων αὐτῶν, εἶπε, νὰ ἐξέλθωμεν τῆς δεινῆς κρίσεως, ἥτις μαστίζει τὴν χώραν μας.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐργατιγότητος ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς λιτότητος ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἡ ἐξοικονόμησις μικροῦ περισσείματος. Τὰ Κράτη, ὅταν θέλουν νὰ ἐξυγιανθοῦν οἰκονομικῶς, δὲν ἀποτείνονται εἰς τοὺς ὀλίγους πλουσίους. Ἀποτείνονται πρὸς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ οἰκονομία ἐπιβάλλεται νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ πρώτιστον λόγον ἀπὸ τὸ μέγα πλῆθος τοῦ κύπτοντος πρὸς τὴν ἐργασίαν ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ περίσσευμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν οἰκονομολόγων συνιστωμένων μέτρων, ἀποτελεῖ ἐθνικὸν πλοῦτον, εἶναι ἡ βάσις τῆς καταπολεμήσεως τῆς κρίσεως.

Ὁ ἐργαζόμενος πληθυσμὸς τῆς χώρας, οἱ μικροεργοδόται μας καὶ οἱ παραγωγοί, οἱ ἐργάται τέλος, εἶναι δυνατὸν ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν νὰ ἐξοικονομοῦν ἕνα ποσὸν τὸ ὁποῖον νὰ ἀποταμιεύουν. Κάθε ἕνας γνωρίζει ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ περιορίσῃ τὰς ἀνάγκας του. Ἀποταμίευσις τοιαύτη συνήθως ἀποτελεῖ τὰς καταθέσεις τοῦ ταμιευτηρίου.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς γνωστόν, ὑφίσταται διαφόρους μεταπτώσεις συνεπείᾳ τῶν φάσεων τῆς ζωῆς. Πολλάκις ἀνάγκαι θεραπευσιμοι παρουσιάζονται αὐτῷ ὡς κατεπείγοντα μέτρα καὶ εἰς μίαν στιγμὴν τοιούτων ψυχικῶν μεταπτώσεων διαθέτει τὰς οἰκονομίας του, ἐνῷ ψυχραιμότερον σκεπτόμενος θὰ εὕρισκεν ἄλλην ὁδὸν τακτοποιήσεως τῶν πραγμάτων.

Ἐπὶ πλέον αἱ συνήθειαι τῆς ζωῆς, αἵτινες ἀνεκόπησαν πρὸς στιγμὴν ἐπανέρχονται πολλάκις ὁρμητικώτερον, παρασυροῦσαι πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ μικρὸν ἀπόθεμα τῶν χρημάτων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόσαι ἐστηρίχθησαν ἐλπίδες. Οἰκονομίαι ἑβδομάδων καὶ μηνῶν κατεπόθησαν πολλάκις εἰς μίαν μόνην ἑσπέραν καὶ ἀποταμιεύματα ἑκατοντάδων ἡμερῶν ἐχρησίμευσαν διὰ μίαν ἐξαφνικὴ νδιασκέδασιν.

Πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ πεισθῶμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν σταθερότητα ἰδεῶν. Ἀνήκομεν εἰς τοὺς νοτίους λατινικοὺς λαοὺς μὲ τὰς εὐκόλους συγκινήσεις, τοὺς μεγάλους ἀλλὰ παροδικοὺς ἐνθουσιασμοὺς καὶ μὲ τὰ μεγάλα σχέδια, ἅτινα ἐγκαταλείπονται πρὶν ἢ καλῶς γεννηθῶσιν. Εἴμεθα ἀψίκοροι. Μία συνέπειτα τῆς ἀσταθείας αὐτῆς εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς διαφυλάξεως τῶν ἅπαξ γενομένων οἰκονομιῶν ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας. Ἂν θὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς τὰς καταθέσεις ταμιευτηρίων, θὰ ἴδῃ ἕνα χορὸν ὀνομάτων, θὰ ἴδῃ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς μικρὰ χρονικὰ ὅρια. Ἐν βιβλιάριο νταμιευτηρίου εἶναι μία ὁλόκληρος ἱστορία καὶ ἡ ὁποία τελειώνει πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς τὸ ἰδύνατον τῆς διαφυλάξεως ὑπὸ τῶν περισσοτέρων Ἑλλήνων τῶν οἰκονομιῶν, τὰς ὁποίας, καλῶς σκεφθέντες, ἐπραγματοποίησαν.

Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἕνας τρόπος, ὁ ὁποῖος θὰ ὑπερήσπιζε τὰς οἰκονομίας τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν βουλιμίαν τῶν ἐπιθυμιῶν του ἢ ἀπὸ μικρὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ζῶμεν ἐντὸς αὐτῶν τὰς μεγαλοποιοῦμεν ἀφαντάστως.

Καὶ ἐδημιουργήθη ἡ κεφαλαιοποίησις. Δι' αὐτῆς τὸ ἀποταμίευμα τῆς ἐργασίας κατοχυροῦται ἐντὸς ἀσφαλοῦς προμαχῶνος, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναληφθῇ εἰς τὴν πρώτην τυχοῦσαν περίπτωσιν.

Ἡ κεφαλαιοποίησις εἰσήχθη ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἰδανικώτερον σύστημα τῆς κεφαλαιοποιήσεως εἶναι τὸ ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Ἀνατολὴ» καὶ τὸ ὁποῖον ἐπὶ σειρὰν ἄρθρων μας θὰ ἀναπτύξωμεν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἀνελήφθη πλήρως εἰσέτι τὰ μεγάλα ἀγαθὰ τῆς κεφαλαιοποιήσεως. Αὐτὴ αὕτη ἡ λέξις «Κεφαλαιοποίησις», μὴ οὖσα ἐν χρήσει εἰς τὸ καθημερινὸν λεξιλόγιον τοῦ ἐργαζομένου κόσμου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συγκινήσῃ αὐτόν. Τὸ ὡραῖον σύστημα τοῦ ἐξασφαλίζειν τὰς οἰκονομίας τῆς ἐργασίας, αἵτινες νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὰ χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐργάζεται κανεὶς λόγῳ τοῦ γήρατος, δὲν ἀνελύθη ἀκόμη λεπτομερῶς εἰς τὸν λαόν, ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ πεισθῇ οὗτος περὶ τῶν πλεονεκτημάτων του.

Ὁ ἐπαγγελματίας, ὁ ἐργοδότης, ὁ παραγωγός, ὁ ἐργάτης τέλος ἔχουσι τὸν ἰδικόν των τρόπον τοῦ κρίνειν. Ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ἐκβιάσωμεν τὴν κρίσιν του. Χρειάζεται νὰ δώσωμεν ἁπλῶς εἰς αὐτὸν τὰ μέσα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ στηρίξῃ τὴν κριτικήν του. Μία λεπτομερὴς ἀνάλυσις τοῦ συστήματος τῆς κεφαλαιοποιήσεως ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς εἶναι ἀπαραίτητος, ὥστε κατόπιν αὐτῆς οἱ ἀναγνῶσταί μας νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποφανθοῦν, νὰ σχηματίσουν καθαρὰν γνώμην καὶ νὰ ἀποδεχθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν κεφαλαιοποίησιν. Τὴν ἀνάλυσιν αὐτὴν θὰ δώσωμεν εἰς μίαν σειρὰν ἄρθρων γραμμένων μὲ ὅλην τὴν ἐμπρέπουσαν ἀντικειμενικότητα.

Ἡ κεφαλαιοποίησις εἶναι διὰ τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματίαν, τὸν ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον, τὸν παραγωγόν, τὸν ἐργοδότην καὶ τὸν ἐργάτην ὅ,τι εἶναι ἡ σύνταξις διὰ τὸν δημόσιον λειτουργόν. Μία μηνιαία κράτησις ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐξυπηρετεῖ τὴν κεφαλαιοποίησιν καὶ ἐπιτρέπει ὥστε νὰ ἀποταμιεύῃ κάθε ἕνας ποσὸν διὰ τὰ γηρατεῖά του.

Ἡ μηνιαία δόσις εἶναι μικρά, ἀνεπαίσθητος. Ὑπολογίζεται αὕτη εἰς 2—3 1)2 δραχμὰς τὴν ἡμέραν ποσόν, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι ἀπολύτως εὔκολον νὰ περικόψῃ τις ἀπὸ τὰς καθημερινάς του δαπάνας. Διὰ τῶν μηνιαίων αὐτῶν δόσεων προετοιμάζει ὁ ἄνθρωπος τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ κατὰ τὰ ἔτη ποὺ δὲν ἐργάζεται πλέον. Μὲ ἕνα ἐλάχιστον ποσὸν ἀπὸ τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἐξυπηρετεῖ τις δύο πράγματα: Τὸ παρὸν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομίας καὶ τὸ μέλλον διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν οἰκοονομιῶν.

Φαντασθεῖτε πόσον εἶναι εὐχάριστον νὰ δημιουργῇ τις ἕνα ἀπώτερον μέλλον διὸ τοῦ ἱδρώτος τῆς σημερινῆς ἐργασίας καὶ νὰ περικόπτῃ ἐλαφρῶς τὴν ἀνάγκην τῆς σήμερον διὰ τὴν τῆς αὔριον.

Εἶναι ἡ πλέον θαυμασία μορφὴ τῆς προνοίας Εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἀπὸ τοῦ θέρους καὶ τοῦ φθινοπώρου τῶν ἀπαραιτήτων ζωοτροφιῶν διὰ τὸν μακρὸν καὶ βαρὺν χειμῶνα.

Ἡ κεφαλαιοποίησις συνεπῶς εἶναι σύνταξις ἐπονειδισμένη ἀπὸ τὸν σημερινὸν εὔρωστον ἐργάτην, ἀπὸ τὸν δυνατὸν ἐργοδότην, ἀπὸ τὸν ῥοδαλὸν παραγωγόν, ἀπὸ τὸν ἐνεργητικὸν ἔμπορον πρὸς τὸν γέροντα ἑαυτόν του.

Ἡ κεφαλαιοποίησις διὰ τὸν δημόσιον λειτουργόν, τὸν ἀξιωματικόν, τὸν δικαστικὸν εἶναι μία προσθήκη εἰς τὸ γλίσχρον ποσὸν τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὡς σύνταξιν ἀποχρῶν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ ὑποστῇ μίαν ἐλαφρὰν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ, τὸ ὁποῖον κρατεῖται ἐκ τοῦ μισθοῦ του λόγῳ συντάξεως. Μὲ 2 0)0 περίπου τοιαύτην κράτησιν ἐξυπηρετεῖ τίτλον κεφαλαιοποιήσεως 20.000 δραχμῶν, καὶ ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας ἀπολαμβάνει ἀπὸ μὲν τὸ Κράτος τὴν σύνταξίν του, ἀπὸ δὲ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν «Ἀνατολὴ» 20.000 δραχμῶν.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πλούσιον, τὸν εὔπορον, ἡ κεφαλαιοποίησις εἶναι ἐπιβεβλημένη. Οὗτος, χωρὶς νὰ στενοχωρηθῇ ταμειακῶς, δύναται νὰ ἐγγραφῇ δι' ἕνα ἢ περισσοτέρους τίτλους καὶ δι' αὐτῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἓν κεφάλαιον διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἀτυχήσει ἐμπορικῶς ἢ ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἀπολέσει τὴν περιουσίαν του. Τότε θὰ λάβῃ τὸ ποσὸν ποὺ θὰ τῷ ἀποδώσῃ ἡ κεφαλαιοποίησις, ὅπερ ἐδημιουργήθη διὰ τῆς παρόδου τῶν ἐτῶν καὶ τὸ ὁποῖον οἱ ὅροι τῆς κεφαλαιοποιήσεως ὀχυρώσαν ἔναντι τῶν διὰ μέσου τῶν ἐτῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ πλουσίου ἐμπόρου. Ἔχουμεν τόσα πολλὰ παραδείγματα πλουσίων ἀπολεσάντων τὴν περιουσίαν των μεγαλεμπόρων ἢ μεγαλοβιομηχανιῶν, ὧν αἱ περιουσίαι κατεπαντήθησαν εἰς τὴν δίνην τῆς ζωῆς, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ μακρηγορήσωμεν.

Ἴδετε λοιπὸν πόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι ὠφέλιμον τὸ σύστημα τῆς κεφαλαιοποιήσεως. Ἐμβαθύνας εἰς τὴν μελέτην τῶν ὅρων τῆς ζωῆς, οἵτινες περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου μας καθίστανται ἀπαιτητικώτεροι, ἀλλὰ καὶ δαπανηρότεροι, καλοῦμενοι νὰ συντηρήσουν ἕνα ἀσθενικὸν πλέον σῶμα καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι ἐπιβάλλεται σεῖς οἱ ἴδιοι, διὰ τῶν ἰδίων σας χειρῶν, νὰ ἐξασφαλίσητε τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὅρων αὐτῶν καὶ νὰ προετοιμάσητε γαληνιαῖον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως τὸ γῆρᾶς σας.

Κύθηρα Π. Κ.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΤΗΣ ΕΦΗΜ. ΚΩΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΙΤΣ. ΚΙΑΡΙΚΙ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 187 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα περὶ ἑνώσεως τοῦ χωρίου Πιτσιάνικα εἰς τὴν κοινότητα Καρβουνάδων.

Τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα ἔχει οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 6 κ. ἑ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ συνοικισμὸς Μερτίδια (Πιτσιάνικα) ἀποσπᾶται τῆς ὁμονύμου κοινότητος τοῦ νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας ἐπαρχίας Κυθήρων καὶ ἑνοῦται εἰς τὴν κοινότητα Καρβουνάδων αὐτοῦ νομοῦ καὶ ἐπαρχίας. Κατόπιν τούτου ἡ κοινότης Μερτιδίων μετονομάζεται εἰς κοινότητα Δρυμῶνος καὶ ὁρίζεται ὡς ἕδρα ταύτης ὁ ὁμώνυμος συνοικισμός.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Α. ΖΑΪΜΗΣ

ΗΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Πῶς ἑωρτάσθη ὑπὸ τῶν ξενητευμένων Κυθηρίων. — Ἡ ἐπιβλητικὴ συγκέντρωσις τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς. — Ὁ ἀνύπαρκτος Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων εὐλογῶν τὰ γενειά του.

Μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν 24ην λήξαντος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἡ ἀπὸ ἐτῶν καθιερωμένη ἐτησία πανήγυρις τῶν ἐν Ἀθήναις συμπολιτῶν μας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Κατὰ τὴν ἱερουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἱερόθεος, παρέστησαν δὲ ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις Κυθήριοι καὶ πλῆθος ἄλλου κόσμου. Ἰδιαιτέρως σημειοῦμεν τοὺς κ. κ. Θ. Λογοθέτην, Στέφ. Πετρόχειλον, ἰατρούς, Γεώρ. Στρατιγόν, Γρηγ. Κασιμάτην δικηγόρους, Παναγ. Τριφύλλην ταγματάρχην, Γεώρ. Κυρωνάτον πρώην πολιτευτήν, Εὐάγ. Παυλίνην, Σωτήρ. Τσαμπηρᾶν, Γ. Ἀσπιώτην, Κ. Μαλᾶνον καὶ Παναγ. Μαλᾶνον ἐμπορομπόρους, Ἀντών. Λεβούνην, Πολ. Γαλανάτον, Ἰωάν. Καλοκαιρινόν, Ἰωάν. Μαλᾶνον, Π. Βενέρην, Σταμ. Τζάννεν, Κοσ. Κρητικόν, Βασ. Πίττεν, Κ. Μωλωνόπουλον, Ἀν. Καρύδην, Ἰωάν. Καλλίγερον, Εὐάγ. Αὐγερινόν, Γεώργ. Κατσούλην, Φίλιππον Μαυρομμάτην, Σπυρ. Κασιμάτην, Θεοδ. Καρύδην κλπ.

Ἡ ἑορτὴ ἐγένετο τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῶν κ. κ. Θεοδ. καὶ Παναγιώτου Τριφύλλη, διευθυντοῦ τοῦ μεγάλου ἑστιατορίου «Συντριβάνι» παρὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους, καὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη μεγαλοεμπόρου κ. Παναγ. Μαλάνου, οἵτινες διενήργησαν ἔρανον μεταξὺ τῶν περισσοτέρων συμπολιτῶν μας. Ἄγνωστον ὅμως πῶς τὴν προηγουμένην τῆς ἑορτῆς ὁ διαλυθεὶς σύνδεσμος Ἀθηνῶν ἐξεμισθώσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ἐλεύθερον Βῆμα», «Καθημερινὴν» καὶ «Ἑστίαν» δήλωσιν καθ' ἣν ἡ ἑορτὴ ἐγένετο παρ' αὐτοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ξενίζει ἰδιαιτέρως, ἰδίᾳ δὲ διότι ὁ χοροστατήσας κατὰ τὴν λειτουργίαν Μητροπολίτης Παροναξίας ἐμνημόνευσε τὰ μέλη τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου καὶ οὐχὶ ὅλους τοὺς Κυθηρίους. Ἐὰν τοὐλάχιστον ὁ Σύνδεσμος εἶχεν ὀργανώσει τὴν ἑορτὴν καὶ πρὸ παντὸς ἂν ὑφίστατο, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο τόσον παράδοξον. Ἀλλ' ἤδη ποὺ ἔχει διαλυθῆ πρὸ πολλοῦ;

ΑΛΚΙΣ

ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος διεξήχθη ἑορτὸς ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, προστάτιδος τῆς Νήσου μας, κατὰ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου.

Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος ἦτο ἐκτάκτως διακοσμημένος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, εἶναι δὲ ἀδύνατος πάσης περιγραφῆς ἡ σημειωθεῖσα κοσμοσυρροὴ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐπέτειον.

Ἡ ἐκκλησία ἀσφυκτικῶς πλήρης καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἠδύναντο νὰ εὕρωσι θέσιν, δεδομένου ὅτι τὴν μνήμην τῆς Μυρτιδιωτίσσης πλὴν τῶν Κυθηρίων τιμῶσι καὶ πολλοὶ ξένοι, πρὸ παντὸς δὲ οἱ Πειραιεῖς, οἱ Ἑπτανήσιοι καὶ οἱ ὁμογενεῖς τῆς Σμύρνης, εἰς οὓς δὲν εἶναι ἄγνωστον τὸ θαυματουργὸν τῆς εἰκόνος.

Ἐπὶ τοῦ προσκυνήματος δεξιᾷ τῆς εἰσόδου εὑρίσκετο θαυμασία ἐν μικρογραφίᾳ εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἀργυρᾶ, μόλις διαφαινομένης τῆς προσωπογραφίας, καὶ μὲ ἄνθη εὐλαβῶς κεκοσμημένη.

Ἐπίσης ἡ εἰς τὸν δεξιὸν διάδρομον τῆς Ἁγίας Τριάδος μεγάλη εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἦτο πλουσίως ἐστολισμένη.

Ἡ ἐφετεινὴ κοσμοσυρροὴ ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐχοροστάτει ὁ ἴδιος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Δωροθεος μετὰ τριῶν ἱερέων.

Ἐμπροσθεν καὶ πλησίον τῶν ἀριστερῶν ψαλτῶν διακρίνεται ὁ ἀξιότ